

Birinci delilden, zamanın bir muslihe ihtiyaç duyduğu anlaşılmaktadır. Hz. Mirza Gulam Ahmed'den^{as} başka hiç kimse, İslam'ı eski şanına kavuşturmak üzere gönderildiği iddiasında bulunmadığı için, biz onun bu iddiasını incelemek mecburiyetindeyiz. Ancak o, sadece bir muslih olduğu iddiasında bulunmayıp, bizzat Vadedilen Muslih olarak, yani Vadedilen Mesih ve Mehdi olarak kendini takdim etmektedir. Bundan dolayı onun iddiasını desteklemek üzere burada, kâinatın efendisi Hz. Muhammed-i Mustafa'nın ^{sav} şahadetini sunacağım. İnsanoğlu arasından onun şahadetinden daha ziyade kabule şayan başka bir şahadet yoktur.

Şüphesiz Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili inanış İslam ile beraber başlamamıştır. Aksine Peygamber Efendimizin zuhurundan yüzlerce yıl önce bile bu inanış, Musevi ümmet içinde mevcuttu. Doğrusu İslam bu inanışı bünyesine öyle bir tarzda katmıştır ki, bu inanış artık İslam'ın önemli inançları arasında sayılmaya başlanmıştır. Bunun sebepleri şöyledir:

1. Vadedilen Mesih zamanında bir Mehdi'nin gelişinden haber verilmiştir. Ancak hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur.

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□

“İsa'dan başka Mehdi yoktur. [1]”

Böyle demekle, Vadedilen Mesih'in şahsında Mehdi'nin zuhur edeceği açıklanmıştır. Ancak bu İlahi gaybi haberden dolayı Müslümanlar, Mesih'in zatına, sanki o milletlerinin bir ileri geleniymiş gibi bağlandılar.

2. Mesih'in gelişi, İslam'ın ilerlemesinde yeni bir devir olarak kararlaştırılmıştır. İslam'ın diğer dinlere üstün gelmesi ise, onun zuhuruna kadar ertelenmiştir.

3. Mesih ve Mehdi tek bir kişidir demek suretiyle, onun gelişi Peygamber Efendimizin^{sav} gelişi diye açıklanmıştır. Onu görenlere, Peygamber Efendimizin

^{sav}

ashabı denilmiş, böylelikle Peygamber Efendimizin sav

âşıklarının gönüllerinde Mesih’e karşı da güçlü bir özlem ve sevgi yaratılmıştır.

4. Tehlikeli ve çetin bir zaman hakkında haber verirken Peygamber Efendimiz^{sav}, insana dehşet veren kelimeler kullanarak uyarılarda bulunmuştu. O devir, korkunç etkilerinden dolayı İslam’ın köklerini sarsacaktı. Bu afetlerin çaresi ve İslam’ın daimi koruyucusu olarak ise Vadedilen Mesih gönderilecekti. Bundan dolayı Müslümanlar bir rahmet meleği bekler gibi, onun zuhurunu beklemeliydiler.

Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurmaktadır:

□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

“Başında ben ve sonunda Mesih bulunan bir ümmet nasıl helâk olabilir. [2]” İslam’ı sevenler, Mesih’in gelişini beklerlerken bu kelimelerden dolayı bitap düşmüşlerdi. Çünkü onun zuhurundan sonra İslam, dört taraftan sağlam duvarlarla çembere alınarak şeytanın saldırılarından daimi olarak korunacaktı.

Yukarıda yer alan bu dört sebepten dolayı, Mesih’in zuhuru Müslümanlar için önemli bir inanç haline gelmiştir. Bu devir, bir taraftan Peygamber Efendimizin^{sav} âşıklarının, zilliyet veya benzerlik perdesinde bile olsa sevgililerini görebilmelerini sağlarken, diğer taraftan İslam’ı büyük zararlardan kurtarıp yeniden emniyet ve selamete ulaştıracaktı. Bundan dolayı böyle bir devrin alametlerinden yeterince bahsedilmeden bırakılması imkânsızdır.

İlahi memurlar ile peygamberler ve devirleri tasvir edilirken, Hakk’ı arayanların eline onların eli veriliyormuşçasına kelimeler kullanılmak suretiyle, asla bir haber bildirilmemiştir ve böyle olması da mümkün değildir. Eğer böyle olsaydı, iman bir fayda sağlamayacaktı ve kâfir ile mümin arasında da bir fark olmayacaktı. Kalplerinde iman ve sevgi olanların hidayeti bulabilecekleri, ancak şerhilerin ise inatları sonucu bir bahane arkasına sığınabilecekleri şekilde kelimeler kullanılarak, İlahi memurlar hakkında öteden beri haber verilegelmiştir. Üzerimizdeki güneşin varlığını kim inkâr edebilir ki? Ona iman edene sevap ve ecri kim verir? Bunun içindir ki, bir yere kadar rehberlik, bir sınıra kadar ise gizlilik mutlaka şarttır. Böyle olması da gerekir.

Vadedilen Mesih'in devrinden haber verilirken de bu prensip göz önünde bulundurulmuştur. Onun zamanı hakkındaki haberler, önceki peygamberler hakkında haberler verilirken kullanılan kelimeler ile bildirilmiştir. Buna rağmen içtenlikle Hakk'ı arayan basiretli bir kimse için bunlar, apaydın bir alametten aşağı değildir. Tek bir peygambere bile olsa, ecdat ve içtihatlardan gelen imanı kâfi görmeyip, deliller ile iman eden bir kimse için, bu alametlerden faydalanmak hiç de zor değildir. Hâlbuki görünürde yüzlerce peygambere iman eden, ama gerçekte hiçbir peygambere araştırarak iman etmemiş olanlar için, ne kadar çok alametle gelmiş olsa dahi, İlahi bir elçiye inanmak çok zordur. Aslında böyle insanların imanı gerçek değildir. Onların imanı, âlimlerin anlattıkları ile ecdadın işittikleri rivayetlerden ibarettir. Nitekim hiçbir peygamberi gerçek şekilde görmedikleri için, bir peygamberi tanıyabilmeleri imkânsızdır. Onların, gökten inen hidayet sürmesi ile bakışlarını ıslah etmedikçe ve beşeri sözler ile geleneklere uymanın sarhoşluğundan kurtulmadıkça, bir peygamberi tanıyıp görmeleri mümkün değildir.

Mehdi devrine ait alametler

Bu kısa açıklamadan sonra, Peygamber Efendimizin^{sav} Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin devrine ait alametler hakkında söylediklerini anlatmaya geçiyorum. Bu alametleri tarafsız kalarak inceleyen bir kimse, Vadedilen Mesih'in gelişi için tayin edilen zamanı teşhis etmekte güçlük çekmeyecektir. Bu alametleri incelemenden önce, İslam ümmetinin paramparça olduğu bir dönemde, birçoklarının kendi amaçları uğruna hadisler uydurup yayınladıklarını bilmemiz gerekir. Her hizbin bundan amacı, kendi doğruluğunu ispatlamaktır. Mesela mehdinin geliş zamanından haber veren birçok hadise rastlanılsa da, buralarda kullanılan kelimeler incelendiğinde, amacın geçmiş bir ihtilafı lehe çevirmek ve böylesi bir uydurma hadisten destek bulmak olduğu anlaşılmaktadır. Bu tür rivayetlerin kimisi doğru da olabilir. Buna rağmen, bu konuyu inceleyenlerin böyle hadisler hakkında çok dikkatli davranmaları gerekir. En azından iddiada bulunanın iddiasının temeli, bu tür hadislerin desteğine veya reddine bağlı olmamalıdır. Örneğin, Abbasiler devrinde kaydolunan birçok hadis, görünürde mehdinin zamanından söz etmektedir. Ancak biraz dikkatle incelendiğinde bunlar, Horasan'da çıkan Abbasiler lehindeki isyanların, Allah ^{cc} tarafından desteklendiğini ispatlamak maksadını gütmektedir. Bu hadislerin sahte oluşunu zaman ispatlamıştır. O hadislerin kaydedildiği tarihten bugüne kadar bin yıl geçmesine rağmen, tasvir ettikleri mehdi dünyaya gelmemiştir. Bazı hadisler de vardır ki, bunlarda geçmişin olayları mehdi zamanına ait alametler ile karıştırılmıştır. Mehdinin devrine ait alametler diye gösterilen geçmiş olaylar, geleceğin hakiki alametlerinden açıkça ayırt edilmezse, hakikate ulaşmak mümkün olamaz. İslam tarihinden habersiz olanlar, bu tür hadislerden dolayı aldanmışlardır. Böylesi, bu hadisler uydurulmadan önce gerçekleşmiş olan bazı olayların, gelecekte vuku bulacağını beklediler. Bu olayları mehdiye ait alametler olarak göstermekteki amaçları, sadece kendi hiziplerinin doğruluğunu ispatlamaktır. Bundan dolayı, mehdiye ait alametleri incelerken, herhangi bir olaya işaret etmeyen alametleri diğerlerinden ayırt etmemiz gerekir. Böylelikle kendi çıkarlarına hizmet edenlerin hedeflerine ulaşmak için kazdıkları kuyuya düşmekten de kurtulmuş oluruz.

Peygamber Efendimizin^{sav} üzerine sayısız salât ve selam olsun. O, Vadedilen Mesih ve Mehdi'ye^{as} ait alametlerden bahsederken, bir yol ve yöntem izlemiştir. İnsan bunu aklında bulundurmamak suretiyle kolay bir şekilde, kandırmak isteyenlerin aldatmacalarından kendini koruyabilir. O, Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin^{as}

devrinin alametlerini bir zincirin halkaları şeklinde beyan etmiştir. Bundan dolayıdır ki, ona bir şeyler katmak isteyenlerin sahtekârlığı kolayca anlaşılır. Mesela, eğer o mehdinin alametlerinden bahsederken, onun adı ve babasının adı şu ve şu olacak deseydi, o zaman bu ismi taşıyan birçokları iddiada bulunabilirlerdi. Nitekim o, insanın gerçekleştirebileceği alametlerden bahsetmek yerine, insanın muktedir olmadığı hatta gerçekleşmesi için yüzlerce sene gerektiren alametlerden bahsetmiştir. Değil tek bir insan, insanların bir cemaati dahi nesiler boyunca çaba gösterse, bu alametleri ortaya çıkarmaları yine de mümkün değildir. Onun devrindeki alametlerden bahsedilirken, izlenen diğer bir yöntemine göre beyan edilen bazı alametler hakkında, “Bu alametler Mehdi'nin zamanı dışında, onun gelişinden önce zuhur etmeyeceklerdir,” diye buyrulmuştur. Nitekim bu prensipler göz önünde bulundurulursa, Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin^{as}

vazifesi ile alakalı devir geldiğinde ve mehdinin zamanı dışında zuhur etmeyecek alametler zuhur ettiğinde ve de yeryüzü ile gökyüzünde insanın gücü ötesindeki olaylar vuku bulacağı zaman, onun gelmiş olduğunu anlamak hiç zor olmayacaktır. Böyle bir zaman geldiğinde, mehdinin alametleri diye anlatılan bazı alametler gerçekleşmiyorsa, o zaman iki şeyden birisini kabul etmemiz gerekecektir. İlki, gerçekleşmeyen alametler aslında mehdiye ait değildi, aksine bazı insafsızların müdahaleleri sonucu onlar mehdinin alametlerine dahil edilmişlerdi. İkincisi, onların manasını anlamakta biz hatalıydık. Oysa o alametler aslında bir tabiri gerekli kılmaktaydı.

Bundan sonra şunu açıklamak gereğini duyuyoruz. Onun zuhuru hakkında Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından zikredilen alametler teker teker değil, bir bütün olarak ele alınmalıdır, çünkü onun zamanını gösteren tablo çok yönlü olsa da, bir bütündür. Örneğin hadislerde beyan edildiğine göre, mehdinin bir alameti emanete hıyanet edilmesi [3] ve diğer bir alameti de cehaletin yayılmasıdır.

[4]

Şimdi bu alametleri müstakil olarak ele alırsak, emanete hıyanet edildiğinde, mehdi mutlaka gelmelidir. Keza ilim ortadan kalktığına da, mehdi zuhur etmelidir. Hâlbuki geçen bin üçyüz yıl boyunca Müslümanlar farklı devirlerden geçmişlerdir ve bazen ilimi kaybettiler, bazen ise emanete hıyanet hakim oldu, ama mehdi hiç ortaya çıkmadı. Bundan da anlaşıldığına göre, bu alametlerin her biri kendi zatında müstakil bir alamet değildir, aksine hepsi bir bütündür. Bunlar, bazılarının uydurup Peygamber Efendimiz'e^{sav}

isnat ettikleri alametler olmayıp, Allah'ın^{cc}

kendisine bizzat haber verdiği mehdinin devrine ait alametlerdir. Tek başına her alamet diğer devirlerde de bulunabilir, fakat mehdinin zamanı dışında başka bir devirde bunların hepsi bir arada bulunamaz.

Bir insanı tanımak için kullanılan metotlar, bir devri tanımak için de kullanılır. Bilinmeyen bir kimseyi, başkalarının görmediği birini tanımlarken, onu şöyle tanıtırız. Yüzünü, boyunu görünüşünü, huyunu vs. vasıflarını, dostlarını, akrabalarını ve evini bile tarif ederiz. Mesela o şahıs hakkında uzun boyludur, kumraldır, vücut ağırlığı vasattır, alını geniştir, burnu sivridir, dudakları kalındır, çenesi iridir, ayrıca Arapça bilir, dini İslam’dır, kavmi ona düşmandır ve kendisi de yüksek karakter sahibidir diyebiliriz. Hatta onun evinin şeklini ve çevresindeki diğer evlerin şekil ve konumlarını da tarif edebiliriz. Bu kadar alameti açıkladıktan sonra, bir kimseyi köyün birine yollasak, aramasını güçleştiren engeller bulunsa bile, o aradığı kimseyi tanımak konusunda yine de sıkıntı çekmez. Bir devri tanımak için de aynı yöntem geçerlidir. Mesela o devirdeki gezegen ve yıldızların durumunu, yeryüzündeki değişiklikleri, siyasi şartları, medeniyet, din, bilgi, amel ve ahlâk durumlarını, uluslararası ilişkileri, zenginlik ve fakirlik durumunu, ulaşım ve seyahat metotlarını tarif edebilirsek, bu alametleri aklında tutup etrafı inceleyen bir kimse, bu devri rastlar rastlamaz hiç güçlük çekmeden hemen tanıyacaktır. Bu metot hiçbir şüpheye mahal bırakmayacaktır.

İşte bundan dolayıdır ki, Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih ve Mehdi’nin^{as} zamanının bir tablosunu çizmiştir. Bunu, mezhep rekabetleri yüzünden rivayetlerin uydurulmasına ve Vadedilen Mesih ve Mehdi’nin

as

tanınmaz bir hale gelmesine meydan vermemek için yapmıştı. Şüphesiz rivayetler yine de uydurulmuştur. Ancak Peygamber Efendimizin

sav

çizmiş olduğu tabloyu değiştirmek ellerinde olmadığı için, bütün bu çabaları boşa çıkmıştır. Bugün bile Peygamber Efendimizin

sav

tasvir ettiği devri bir bütün halinde inceleyen kimse “Vadedilen Mesih ve Mehdi’nin

as

zamanı işte budur,” diyecektir.

Dinin genel durumu

Şimdi, Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından tarif edilen bazı alametleri anlatmaya geçiyorum. Onlardan anlaşıldığına göre Mesih’in ^{as} nüzulünün bu devir dışında başka bir zamanda olması mümkün değildir.

İlk olarak dinin, onun devrindeki durumunu ele alacağım. Bir devrin dini durumu iki şekilde açıklanabilir. Birincisi dine ait zahiri istatistik bilgiler, ikincisi ise o dinin mensupları üzerindeki etkisi. Peygamber Efendimiz’e^{sav} gelince, o Vadedilen Mesih’in^{as} zamanına ait olarak her iki durumdan da bahsetmiştir.

İlk olarak dinlerin zahiri tablosunu ele alacağım. Çünkü bu herkes tarafından daha açık olarak görülmektedir. Peygamber Efendimiz^{sav} o devri anlatırken, Hıristiyanlığın güç sahibi olacağını bildirmişti. Nitekim Müslim’de, Kıyamet günü geldiğinde yeryüzündeki insanların çoğunun Romalı olacağı, rivayet edilmiştir. [5] Bilindiği üzere İslam âlimlerinin ittifakına göre “Roma” ile kastedilen Hıristiyanlıktır. Çünkü Peygamber Efendimizin zamanında Romalılar Hıristiyanlığın simgesini taşıyıp, onun gelişip ilerlemesinin zahiri alameti oldular. Peygamber Efendimiz

şöyle buyurmuştur:

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

“Kisra ölünce ondan sonra Kisra gelmeyecek ve Kayser ölünce ondan sonra Kayser gelmeyecek. O zaman her ikisinin hazinelerini Allah^{cc} yolunda harcayacaksınız. [6]”

Roma İmparatorluğu’nun ve Kayser’in adı ve izi bile kalmayacak şekilde yıkılışının akabinde, Hıristiyanlığın tekrar güç kazanması hayret uyandıran bir haberdir. Ancak Allah’ın^{cc} sözleri mutlaka gerçekleşir. Roma İmparatorluğu bu haberler gereği silindi. Bir müddet için Kayser (Sezar) ünvanı ise adı var cismi yok kabilinden devam etti. İstanbul’un son hükümdarları da bu ünvanı taşıyordu, ama İstanbul’un fethi ile bu ünvan da yok olup gitti. Böylece İslam, dünyanın dört bucağına yayıldı. Ancak Hicrî onuncu yüzyıldan itibaren, İslam’ın feyc-i avec zamanı başladı ve yavaş yavaş Hıristiyanlık, Peygamber Efendimizin

önceden ilerleyeceğine dair haber verdiği ülkelerde yayılmaya başladı. Hâlbuki Peygamber Efendimizin

bu haberi verdiği devirde, o ülkelerde Hıristiyanlığın adı dahi bulunmuyordu. Son yüzyıl boyunca Hıristiyan milletler yeryüzünde her tarafa egemendirler ve böylelikle Peygamber Efendimizin

bu haberi hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak şekilde gerçekleşmiştir.

Bu İlahi gaybi haber çok önemlidir. Çünkü bazı İslam âlimleri bu alamet hakkında, bütün alametler gerçekleştikten sonra bu alamet gerçekleşecektir, demektedirler. Nitekim Nevvab

Sıddık Hasan Han, Hicacu'l Kirame adlı eserinde, Risale-i Haşriye isimli başka bir eserden şunları aktarmaktadır:

“Bütün alametler zuhur ettiği zaman, Hristiyan milletler galip gelip dünyanın büyük bir kısmına egemen olacaklar. [7]”

Kısacası diğer alametlerle bir bütün olarak Vadedilen Mesih'in^{as} devrine işaret etmekle beraber bu haber, kendi zatında da bize birçok konuda rehberlik etmektedir.

Hristiyanlığın bu derece ilerlemesine karşın İslam'ın durumunu Resulullah^{sav} şu kelimeler ile tarif etmiştir:

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□

Bu hadisten anlaşılın İslam'ın bu devirde pek zayıf olacağıdır. [8] Deccal hadisinde ise o, birçok Müslüman'ın Deccal'a tabi olacaklarını söylemiştir.

[9]

Nitekim bugün Müslümanlar bu duruma düşmüşlerdir. Onlar dünyanın tek sahibi oldukları şanlı ve parlak dönemi geçirdikten sonra, bugün kimsesiz, yetim bir çocuk gibidirler. Hristiyan güçlerin yardımı olmaksızın varlıklarını korumaları bile zordur. Yüz binlerce Müslüman ise Hristiyanlığa geçmişlerdir ve bu gidişat hala devam etmektedir.

Müslümanların içyüzü

Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih'in^{as} devrindeki Müslümanların iç durumlarını da ayrıntılı olarak bildirmiştir. Bu devrin Müslümanları öncelikle kadere inanmayacaklardır. Nitekim Hz. Ali'nin ^{ra} rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz^{sav}, insanların kaderi inkâr etmeleri, Kıyamet alametlerindendir, diye buyurmuştur.

[10]

Burada kaderi inkâr edenlerden kastedilen Müslümanlardır, çünkü diğer dinlerin mensupları zaten kadere inanmamaktadırlar. Müslümanlar arasında bu hastalığın ne şiddette yayıldığını ise, burada açıklamamıza gerek yoktur. Kendilerini yeni ilim akımlarına kaptıran Müslümanlar, Avrupalı cahil yazarların korkusundan dolayı, kaderi açıkça inkâr etmektedirler. Onlar bu inancın azametinden, fayda ve doğruluğundan tamamen bihaberdirler.

Müslümanlar arasında ortaya çıkacak diğer bir değişiklik ise, zekâtı fidye gibi görececek olmalarıdır. [11] Bunu Albazar, Hz. Ali'den^{ra} nakletmiştir. [12] Bugün Müslümanların başına dört bir taraftan afetler veya sıkıntılar inmektedir. Nitekim onlar, zekâta ilave olarak ne kadar çok sadaka verseler azdır. Ancak Müslümanların çoğu, Allah

tarafından farz kılınmış olan zekâtta resmen kaçmaktadırlar. İslam'ın emirlerine uygun olarak zekâtın toplandığı ülkelere gelince, orada da bir miktar zekât gönülsüzce verilmektedir. Hâlbuki böyle bir sistemin var olmadığı yerlerde zekât verenler çok azdır. Zekât ödeyen milletler ise bunu bir gösteriş vesilesi haline getirirler. Onların zekât ödeme şeklinden ise, diğerleri bunu bir zekât olarak değil, millete yapılan bir lütuf ve bağış gibi görmektedirler.

Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından bildirilen başka bir değişikliğe göre, bir zamanlar Allah^{cc} ve Peygamberinin bir işareti ile kendileri için en kıymetli olan şeyleri feda eden ve gözlerinde dünyanın hiçbir değeri bulunmayan Müslümanların, dünya uğruna dinlerini bile satacak olmalarıdır.

[13]

Bu durum artık öylesine yaygındır ki, İslam sevgisini gönüllerinde besleyenlerin ciğerinin yanmaması mümkün değildir. Din âlimleri, sufiler, mevki sahipleri ve halk dahil herkes, dünyayı dinden üstün tutmaktadır. Onlar, en değersiz dünyevi çıkarlar uğruna, din ve İslam çıkarlarını feda etmektedirler.

İbni Merdiveyh'in, İbni Abbas'tan [14] rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimizin^{sav} haber verdiği diğer bir değişiklik ise, beş vakit namazın terk edileceğidir.

[15]

Bu değişiklik de gerçekleşmiştir. Müslümanların, ancak yüzde biri beş vakit namazı kılmaktadır. Hâlbuki yerine getirilmesi gereken amellerden en önemli olanı, namazdır. Bazı âlimlere göre, onu terk eden kâfirdir. Zamanımızda pek çok sayıda cami bulunur, ama içlerinde namaz kılan pek görülmemektedir. Hatta bazı yerlerde camiler ahır olarak kullanılmak suretiyle, onlara hürmetsizlik de edilmektedir. Ancak onlara canlılık kazandırmak, Müslümanların umurlarında bile değildir.

Diğer bir değişikliğe gelince, o da insanların namazlarını alelacele kılacak olmalarıdır. [16] Eb-ul Şeyh tarafından İshaatta kayıt edilen İbni Mesud'un

ra

rivayetine göre Peygamber Efendimiz

sav

, “Namaz kılan elli kişiden hiçbirinin namazı kabul edilmeyecektir,

[17]

” diye buyurmuştur. Bunun anlamı, namazların acele ile kılınacak olduğudur. Bir kimsenin iç durumunun, Allah

cc

dışında bir başkası tarafından bilinmesi mümkün değildir. Oysa namazın kabul edilmeyeceğini gösteren dış alametlerden en bariz olanı, namazın alelacele kılınmasıdır. Çünkü bu şekilde namaz eda eden birisine bizzat Peygamber Efendimiz

sav

, namazının geçerli olmadığını bildirerek, yeniden kılmasını emretmişti.

[18]

Bu değişiklik de günümüzde yaygındır ve acele ile kılınan namazlar, adeta tavuğun toprağı gagalamasını andırmaktadır. Oysa onlar namazın ardından uzun süre zikirlerle meşgul olurlar.

Peygamber Efendimizin^{sav} bildirdiği bir başka alamet de Kuran-ı Kerim’in ortadan kaybolacağı ve sadece harflerinin kalacağıdır. [19] Bu alamet de gerçekleşmiştir.

Kuran-ı Kerim mevcut olmasına rağmen, onu etraflica inceleyen bir kimse yoktur. Vadedilen Mesih’in ^{as} cemaati haricinde, dünyanın hiçbir yerinde Kuran-ı Kerim’i tefekkürle okuyanların artık pek kalmamış olması hayret vericidir. Fıkıh ve hadis ilimlerinde uzman olan âlimler, Kuran-ı Kerim’in manası ile ilgilenmeyip, onun üzerinde tefekkürü bile haram saymaktadırlar. Onlara göre, geçmişteki birkaç âlimin açıkladığının dışında, Kuran-ı Kerim’de başka bir anlam kalmamıştır. Hâlbuki Peygamber Efendimizden ^{sav}

sonra Kuran tefsirinin kapısı açık bırakıldı ise, onun şimdi kapatılmasına da bir sebep yoktur.

İbni Abbas’tan, İbni Merdiveyh’in rivayet ettiğine göre, insanlar Kuran-ı Kerim’e karşı ilgisiz kalmalarına rağmen, zahirde onu süsleyecekler, hatta onu altın ve gümüş kaplı örtüler içine saracaklardır. [20] Bu alamet de gerçekleşmiştir. Müslümanlar Kuran-ı Kerim’i okumaktan tamamen gafildirler, hatta onu açıp bakmayı kendilerine haram kıldıkları halde, onu süslü örtüler içine sarıp evlerinin bir köşesinde mutlaka bulundururlar. Onların bu zahiri süse verdikleri öneme, ilk devrin Müslümanları arasında rastlanmamaktadır, oysa onlar takva ve dünyevi şan ile şöhrat bakımından bugünkü Müslümanlara nazaran son derece üstündürler.

Camilerin süslenmeleri ise, Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından bildirilen bir başka değişikliktir. [21]

Bu değişiklik de gerçekleşmiştir. Başka milletleri taklit ederek, Müslümanlar da camilerini süslemek ve güzelleştirmek için son derece özen gösterip, duvarlar ve tavanları çiçek motifli resimlerle, aslan avizelerle ve benzeri süs eşyalarıyla donatmakta ve oralara güzel perdeler asmaktadırlar. Böylelikle onlar, bir hadis-i şerifte ifade edildiği gibi, sade bir camiden ziyade bir puthaneye benzemektedirler.

[22]

Önceden haber verilen başka bir değişiklik de, Arap halkı ile ilgilidir. Buna göre Araplar, dinden çok uzaklaşacaklardır. İslam, Arap olan bir insana inmişti. Oranın insanları İslam terbiyesi ile yetiştiler ve İslam onların topraklarında yayıldı. Kuran-ı Kerim Arap dilinde nazil oldu ve hala da onların dilinde okunmaktadır, hatta onların dilleri, Kuran-ı Kerim sayesinde yaşayan bir dil olarak kalmıştır. Böyle olduğu halde, onların Kuran’ı terk etmeleri ve Arapça konuşmalarına rağmen İslam hakkında cahil olmaları, Kuran-ı Kerim’in kendilerine de hiçbir fayda sağlamayacağı ve onu anlama yeteneğinden yoksun olanlar kadar kalplerinin irfandan mahrum kalacağı, kimin aklına gelebilirdi? Nitekim Deylemi’nin Hz. Ali’den^{ra} rivayet ettiğine göre, insanların kalpleri Arap olmayanlara, dilleri ise Araplarınkine benzeyecektir.

[23]

Yani Arapça konuştukları halde, dili Arapça olan dinin, kalplerinin üzerinde hiçbir tesiri olmayacaktır. Bu değişiklik de meydana gelmiştir ve Araplar İslam’dan uzaklaşmışlardır. Onlar, dilini bilmedikleri için Kuran’ı anlamayanlar kadar dinden uzaktırlar.

Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından bildirilen bir başka büyük değişikliğe göre, Arabistan’da din hürriyetinin ortadan kalkacağıdır. Deylemi’nin Hz. Ali’den^{ra} rivayet ettiğine göre, o devirde temiz insanlar Arabistan’da kendilerini gizleyeceklerdir.

[24]

Bu değişiklik dahi Arabistan’da görülebilmektedir. Onlarda dini hoşgörü hiç kalmamıştır. Kendi hayallerine, örf ve adetlerine öyle bağlıdırlar ki, Allah

cc

ve Peygamber’in

sav

sesi karşısında “lebbeyk” diyenlerin canları, onların ellerinde emniyette değildir. Şüphesiz bu afet, diğer İslam memleketlerinde de görülmektedir, ama Arabistan’da bunun vuku bulması özellikle üzücüdür, çünkü üzerine Hac farz olan herkes İlahi emir gereği oraya gitmek zorundadır. Kısacası Arabistan’daki bu değişiklik, insanların imanlarına zarar vermektedir. Hac vazifesinin yerine getirilmesinin tek bir yolu kalmıştır, o da onlarla hemfikir olmayan birinin mümkün olduğunca sessiz sedasız bu vazifeyi yerine getirip, gerisin geriye dönmesidir. Allah

cc

onlara hidayet versin ve onları bin üçyüz sene önceki gibi İslam bayrağını taşıyanlar kılsın.

Ahlaki durum

Dinin durumdan sonra, şimdi de Peygamber Efendimizin^{sav} Vadedilen Mesih’in^{as} devrine ait olarak haber verdiği ahlaki durumu açıklamak istiyorum. Bu devrin alametlerinden bir tanesi fuhşun artacağı ve insanların utanacakları yerde, bununla övünecekleridir.

[25]

İbni Ebi Şaybah’a göre, Kıyamet arifesinin alametlerinden birisi, fuhş ahlaksızlığının göze çarpacak derecede çoğalmasıdır.

[26]

Müslim’de Enes İbni Malik’in rivayetine göre, ahir zaman alametlerinden biri, zinanın artacak olduğudur.

[27]

İbni Merdiveyh’in Ebu Hureyre’den naklettiği bir rivayet ise, gayri meşru doğumların artacağına dairdir.

[28]

Yukarıda bahsedilen fuhşun her türlü bugün yeryüzünde mevcuttur. Zinaya ilaveten İslam’ın fuhuş saydığı şeyler, batı medeniyetinde bugün toplumun bir parçası haline gelmiştir. Mesela yabancı hanımların bellerine sarılarak dans etmek, onların güzelliğini övmek, yabancı kadınlarla tatil geçirmek ve benzeri davranışlar, bugünün normal hareketlerindedir. Düne kadar Arabistan dahil olmak üzere dünyanın hiçbir yerinde böyle şeylerin gerçekleşeceği kimsenin hatırından geçmezdi. Hatta Hindistan her çeşit şirkin merkezi olmasına rağmen, bu fuhuş ahlaksızlığı orada bile yoktu. İran zevk ve eğlenceye düşkün olduğu halde, fuhuş hastalıklarını sergileyen bir memleket değildi. Hıristiyanlığın kuvvetlenmesinde önemli bir etken olan Eski Romalılar, ahlaken ölü olmalarına rağmen, fuhuş batağına düşmemişlerdi. Bugün gördüklerimizin ayrıntılı tablosu, önceki insanlara sergilenseydi, onlar bunların medeniyet adı altında yapılacağını akıllarından bile geçirmezlerdi. Eskiden de dans ve eğlence var olduğu halde, hiç kimse asil ailelerin kızları ile hanımlarının bunu bir meşgale haline getirip övüneceklerini ve bunun bir hanıma değer kazandırıp, onun asaletinde de hiç bir noksanlık yaratmayacağını düşünmezdi.

Yaygın olan fuhşa ilaveten, bunun en ileri derecesi olan zina, özellikle Hıristiyan memleketlerinde tabi bir hareket ve günlük bir meşgale olarak karşılanmaktadır. Önceden de fahişeler vardı. Ancak askerlerin ihtiyaçlarını tatmin etmek üzere devlet tarafından fahişelerin yüksek ücretlerle istihdam edileceğini, kimse hayalinden bile geçirmezdi. Kadın ve erkek ilişkilerinde, bir kadının yabancı bir erkeğin evine gitmesinin ahlaki bir günah sayılmayarak, insan hürriyetinin bir parçası haline geleceği, nikâhın ise bugün Amerika ve Fransa’daki gibi, zihinsel esaretin alameti olarak algılanacağı, kimse tarafından tasavvur bile edilemezdi. Nikâhın demode olması, her erkek ve kadının istediği ile birlikte olarak çocuk yapabilmesi, bazı sosyalist ve özellikle Bolşevik düşüncelerdeki gibi kadının değerli bir makineden öte bir önemi kalmayarak, kendisinden ülke menfaati için tam olarak faydalanılması gerektiği fikirlerinin ciddiyetle tartışılacağı bir zamanın geleceği kimsenin aklına gelmezdi.

Fuhuş bu duruma gelince, gayrimeşru çocukların hangi hızla artacağı kolayca anlaşılabilir. Zinanın ayıp sayıldığı yerlerde, insanlar arkalarından zina çocuğu diye adlandırılacak evlatlar bırakmak istemezler. Ancak bir toplumda zinanın varlığı inkâr edilirse ve nikâh dinin yersiz bir müdahalesi olarak kabul edilirse, böyle bir yerde insanların gayrimeşru çocuklardan dolayı utanacakları düşünülemez. Böyle bir toplumda zina evladı haricinde başka bir evlat bulunmaz desek, doğru olur. Nitekim yukarıda zikredilen düşüncelere sahip insanlar, bu şekilde çocuklar doğurmakta ve bunu asla ayıp saymamaktadırlar.

Bunun haricinde, nikâhı eski bir gelenek olması sebebiyle terk etmek istemeyenlerde de, gayrimeşru çocuklar lehinde büyük bir coşku bulunmaktadır. Nitekim ileri gelen filozoflar, onları ülke için bir nimet ve milli müdafaanın bir vasıtası olarak görmekte dirler. Onlar, böyle çocukların ana-babanın varisi olmaları gerektiği konusunda veya bu mümkün değilse, devletin onları kendi çocukları olarak kabul edip, bakımlarını üstlenmesi adına ikna çalışmaları yürütmekte dirler. Bundan dolayı söz konusu memleketlerde, bugünlerdeki gayrimeşru çocukların sayısındaki hızlı artışın benzerinin öncelerde olması bir yana, bunun gerçekleşeceğini dahi tasavvur etmek söz konusu değildi.

Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından haber verilen diğer bir ahlaki değişiklik, alkollü içkilerin kullanılışındaki artıştır. Sahih Müslim’de bulunan Enes Bin Malik’in ^{ra} bir rivayetine göre, ahir zaman alametlerinden biri, çok aşırı derecede alkollü içki içileceğidir.

[29]

Diğer bir alamet olarak yollarda açıkça içki içileceğini de Ebu Naim, Hozeyfa Bin El-Yaman’dan ^{ra}

rivayet etmiştir.

[30]

Zamanımızda içkinin ne kadar çok içildiğini ispat etmeye gerek yoktur. Avrupa memleketlerinde şarap sudan çok içilmektedir. İçki eskiden de kullanılırdı, fakat sadece bir zevk kaynağı ya da ilaç olarak. Oysa şimdilerde dünyanın büyük bir kısmında içki, gıda veya su yerine kullanılmaktadır. Peygamber Efendimizin

^{sav}

yollarda açıkça içki içileceği hakkındaki haberi, zamanımızı önceki devirlerden ayırt etmektedir. Eskiden içki bir lüks olup, zevk ve eğlence vesilesi olarak kabul edilirdi. Bugünlerde içkinin insanların eline geçmesi için gösterilen çaba, o günlerde gösterilmezdi. O devirde insanların içki satın alması için, özel yerlerde dükkânlar bulunurdu. Ancak günümüzde artık su yerine kullanıldığı için, birbirine yakın yerlerde ve yollar üzerinde bunun satılması gerekli görül müştür. Nitekim Avrupa’da yol kenarlarında ve birbirlerine yakın mesafelerde yolcuların boğazı kurumasın diye içki satılan dükkânlar bulunmaktadır. Benzer şekilde tren istasyonlarının bekleme salonlarında yiyecek sunulmasa bile, mutlaka içki bulunur. Londra gibi yerlerde ise şarap ve su hemen hemen aynı fiyata satılmaktadır. Hâlbuki oralarda su, içmek için değil başka ihtiyaçlar için bulundurulur. Cemaatimizin İngiltere’ye giden bir mürebbisinin başından geçen bir olaydan, içki kullanımının oralarda ne durumda olduğu daha iyi anlaşılabilir. Ev sahibi onun iyiliği ve nazik tavırlarından etkilenerek, bir gün kendisine büyük bir sevgi ve sevinçle dedi ki : “Sana bir nasihatte bulunmak istiyorum ve bu kulağına küpe olsun. İngiltere’de kaldığın müddetçe katiyen su içme. Babam hayatında yalnız bir kere su içti ve aynı gün öldü. Bana gelince, ben hayatımda hiç su içmedim.” Bunun üzerine kiracısı ona, katiyen içki içmeyip yalnız su içtiğini söylediğinde ise, ev sahibi hayretten dona kalmış ve buna inanmak bile istememiştir.

Peygamber Efendimizin^{sav} bu devir ile ilgili olarak verdiği başka bir ahlaki değişiklik, aşırı kumar oyunudur.

[31] Deylemi’nin Hz. Ali’den^{ra} rivayet ettiğine göre, Kıyamet arifesindeki alametlerden birisi, eğlence olarak çok kumar oynanacak olmasıdır.

[32]

Bu değişikliğin ne derece gerekleştiiğini anlatmaya pek ihtiyaç yoktur. Avrupa ve Amerika lkelerinde kumar sadece bir eğlence olmayıp, onların medeniyetlerinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Hayatın her alanında, kumarın mutlaka bir yeri vardır. Ziyafetlerden sonra kumar oynamak, günlük hayatın bir parçası haline gelmiştir. Ancak, iş bu kadarla da bitmiyor. Piyango o kadar yaygındır ki, ticaretin dörtte birinin kumara sarf edildiğini söylemek mümkündür. Zengin ve fakir herkes kumara düşkündür ve bunu ara sıra değil aşağı yukarı her gün oynarlar. Kumar kulüpleri de en zengin yerlerdir. Zenginlerin kumar merkezi olan İtalya'nın Monte Carlo şehrinde, bazen tek bir günde milyonlarca lira değerinde para, birinin cebinden çıkıp bir diğerinin cebine girer. Kumar hastalığı o denli yaygındır ki, yeni medeniyetten onu çıkardığımızda, ortaya çıkacak boşluğun başka bir şey ile doldurulması mümkün değildir. Geçmişin bir senelik kumarının, zamanımızın bir günlük kumarından binlerce kez daha az olduğunu söylemek de, tereddütsüz mümkündür. Artık hayat, yangın, hırsızlık gibi birçok sigorta şekilleri de icat edilmiştir. Eskiden bunların isimleri dahi bilinmezken, şimdi bunların hepsi bir zaruret haline gelmiştir.

Peygamber Efendimizin^{sav} haber verdiği bir başka ahlaki değişiklik ise, nefsi zekiyyenin ortadan kalkacak olduğudur.

[33] Bazı kimseler bu hadis ile ilgili teville giderler, oysa anlatılan çok açıktır. Bu hadis-i şerifin manası, o devirde temiz ruhlu ve takvalı insanların bulunmasının imknsız olacağıdır. Vadedilen Mesih'e

as

tabi olanlar hariç, dünyanın tamamına bir göz attığımızda, nefsi zekiyye artık hiç kalmamıştır. nceki Müslümanlar arasında yüz binlerce evliyaya her devirde rastlamak mümkün olduğu halde, günümüzde kendilerine en ihtiyaç duyduğumuz bu etin dönemde, tek bir ehlullah bile bulunmamaktadır. Hlbuki şeyh, sufi ve pir gibi unvanları vris olarak sürdüren ve milyonlarca müritleri bulunanlar şüphesiz eksik değillerdir. Ancak aralarında nefsi zekiyye olup, Allah

cc

ile gerçek teması bulunan tek bir kimse yoktur. İcat ettikleri vird, yani sıkça ve sürekli okudukları dua ile zikirler, i temizliği ve takvanın alametleri değildir. Çünkü i temizliği ve takva, onların Allah

cc

sevgisini cezp etmeleri ve karşılık olarak da O'nun kendilerine sevgisini göstermesidir. Böylelikle Allah

cc

onları düşmanlarının karşısında destekler, niyetlerini ve iradelerini de gerçekleştirir. O, Kelmı olan Kuran-ı Kerim'in sırlarını onlara açar ve bir irfan denizini de gönüllerine akıtır. Onlar, İslam'ı karşılaştığı musibetlerden kurtarılır ve Müslümanların yakalandıkları manevi hastalıklarına da şifa olurlar. Ancak şeyhler, sufiler, abdallar ve limler diye adlandırılan insanlar arasında ise bu vasıflara sahip tek bir kimse bile bulunmaz. Kısacası nefsi zekiyyeyi dünya günümüzde öldürmüştür, yerine ise nefsi emmareyi canlandırmıştır ve de bu artık dünyanın hedefi haline gelmiştir.

Peygamber Efendimizin^{sav} işaret ettiği diğer bir değişiklik de, emanet anlayışı ve değerinin yok olmasıdır.

[34] Deylemi’de yer alan Hz. Ali’nin^{ra} rivayetine göre, Kıyamet yaklaştığında görülecek alametlerden birisi, emanet anlayışının yeryüzünden kaybolacağıdır.

[35] Bugün her köy, her mahalle ve her ev bu değişikliğin acı etkisini bizzat hissetmektedir. Bundan dolayı, bu konuyu fazlaca açıklamaya gerek bulunmamaktadır.

Peygamber Efendimizin^{sav} haber verdiği bir başka ahlaki değişiklik de, ana ve babaya karşı kötü muamele yapılacağı, ama arkadaşlara ise iyi davranılacağıdır.

[36] Ebu Naim’in, Hozeyfa Bin El-Yaman’dan Hilye’de rivayet ettiğine göre, evlat babaya isyan, ama dostlarına ihsan edecektir.

[37]

Bu durum da o kadar yaygındır ki, onu gören her asil insanın kalbi bir mum gibi erir. Batının değerlerine kendilerini kaptıran ve yeni ilmin ışığından aydınlanan kimseler, aile büyüklerini geri zekâlı zannederler. Onların sohbetinde bulunmaktan kaçınırlar, ama kendileri ile hemfikir gençlerin hâyâsız meclislerinde zamanlarını geçirmeyi ise bir rahatlık vesilesi kabul ederler. Arkadaşları davet etmek ve onlara bir ikramda bulunmak için paraları her zaman varken, fakir ana-babalarının ihtiyaçları onların umurlarında bile değildir. Hindistan’da binlerce ana-baba, bir lokma ve bir hırka ile yaşarlar. Onlar, çocukları tahsillerini tamamlasın diye, didinerek biriktirdikleri parayı sarf etmekten kaçınmazlar. Ancak çocuklar mezun olup, bir iş edinince, ana-babalarının kendileri ile aynı seviyede oturmalarını şanlarına yakıştıramazlar. Bir yabancı bu muameleyi gördüğünde, onların adeta hizmetçi olduğunu zanneder. Bugünlerde bunun binlerce örneğini görmek mümkün olduğu halde, geçmişte böyle bir durum kesinlikle yoktu.

İlmi durum

Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih’in^{as} devrindeki ahlâki durumu açıkladığı gibi, o zamanın ilmi durumundan da haber vermiştir. Tirmizi’de Enes Bin Malik’in rivayet ettiğine göre, Kıyamet öncesi dönemde bilgi ortadan kalkacak ve cehalet baş gösterecektir.

[38]

Aynı konu Enes’ten

ra

rivayet olarak Buhari’de de farklı kelimeler ile yer almaktadır.

[39]

Bu değişiklik de gerçekleşmiştir. Bir dönemler Müslüman kadınlar da fakih idiler. Hz. Ömer

ra

, ensar hanımlarının kendinden daha fazla Kuran-ı Kerim bilgisine sahip olduklarını belirtmiştir.

Bununla, çocukların bile büyük âlimlerin fetvalarını Kuran bilgileri ile tartışabilecek durumda oldukları anlatılmıştır. Hz. Ayşe’nin

ra

ilmini ve muhakeme kabiliyetini kim inkâr edebilir ki? Bugün ise, diğer ilimleri dahi öğrenme kabiliyeti bulunmayanlar dışında, kimse din bilgisi ile ilgilenmemektedir. Ancak bir bedel ödemedi, sadece ekmek kazanmak niyetiyle öğrenilen ilimden hangi bereket umulabilir ve bu

niyetle tahsil görenlerin ise dünyaya ne faydaları olabilir?

Bu hadis-i şerifi, başka hadisler de teyit etmektedir. Bundan murat sadece dini ilimler olup, her türlü bilginin ortadan kalkacağı kastedilmemiştir. Zaten hadis kitaplarında da, dünyevi ilimlerin artacağından haber verilmektedir. Nitekim Tirmizi’de Ebu Hureyre’nin^{ra} rivayetine göre, ahir zamanda dini gayeler haricinde, diğer amaçlar için ilimler öğrenilecektir.

[40]

Bugünkü durum ortadadır ve dünyayı hayrete düşürecek düzeyde dünyevi ilimlerde ilerlemeler kaydedilmiştir. Diğer taraftan dini ilimlere karşı ilgisizlik o denli büyüktür ki, zırcahiller artık âlim diye geçinmektedirler.

Sosyal durum

Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih^{as} zamanındaki sosyal durumu da beyan etmiştir. Onun zikrettiği alametler, Vadedilen Mesih^{as}

zamanındaki toplumsal durumu tam olarak tasvir etmektedir. Bu alametlerden bir tanesi, selamlaşma şeklinin değişmesidir. İmam Ahmed Bin Hambel’in Muaz Bin Enes’ten^{ra}

rivayet ettiğine göre, bu ümmetin gerileme ve çöküş devrindeki alametlerinden bir tanesi, insanların gördüklerinde birbirlerini lanetlemeleri olacaktır.

[41]

Bu hadis-i şerifi açıklayanlara göre kastedilen, alt tabakadaki insanların karşılaştıklarında birbirlerine küfür edecek olmalarıdır. Oysa aslında bu hadis, çok daha büyük bir değişikliğe işaret etmektedir. Bu değişiklik aşağı tabakadaki Müslümanlar arasında değil, aksine bazı bölgelerdeki asil Müslümanlar arasında mevcuttur. Bu, “Bendegi” ve “Teslim” kelimelerinin revaçta olması sonucudur. Hindistan’da üst tabaka mensupları, İslam’ın öğrettiği şekilde selamlaşmayı saygısızlık olarak görmektedirler. Bunun yerine “Adap” ve “Teslim” kelimelerini ve hatta Hinduları taklit ederek “Bendegi” kelimesini kullanmaktadırlar. Bu, “Ben size kulluğumu bildiriyorum,” anlamındadır. Onlar bu kelimeyi, manası “Barış ve emniyet” olan İslami selamın yerine kullanıyorlar. Bu durum aslında karşılıklı lanetleşmeden başka birşey değildir. Çünkü bir kimsenin şirk kelimelerini veya kullanımı ancak Allah’a

cc

mahsus kelimeleri kullar için kullanması, ancak Allah’ın

cc

lanetinin insanlar üzerine inmesine sebep olur. Müslümanlar arasında daha fazla revaçta olan, “Adap” kelimesidir. Gerçekte bu, “Biz, kulluğumuzu ve teslimiyetimizi bildiririz,” anlamındadır. Diğerlerinin yerine bu kelimenin tercih edilmesinin sebebi ise, şirk kelimelerinin bariz bir şekilde ve sıkça kullanımı sonucu kalplerinde duydukları suçluluk duygusunun etkisinden korunmak arzusudur.

Peygamber Efendimizin^{sav} buyurduğuna göre, o devirde Müslümanlar arasında saygınlığın

sebebi din değil, insanların maddi ve siyasi durumu vs. olacaktır.

[42]

İbni Merdiveyh'in İbni Abbas'tan

ra

rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz

sav

şöyle buyurmuştur: “Kıyamet yaklaştığındaki alametlerden bir tanesi zenginlere hürmet gösterileceğidir.

[43]

” Bu alamet de gerçekleşmiştir. Öteden beri saygınlığın önde gelen ölçüsü aile asaleti iken, şimdi bu tamamen yok olmuştur. Bugün saygınlığın tek bir ölçüsü kalmıştır, o da zenginliktir. Bir zamanlar zenginler âlimlerin meclislerine giderlerdi, şimdi ise âlimler bir zenginle dost olduklarında, bundan gurur duymaya başlamışlardır. Onlar zenginin kapısına yanaşabilmeyi kendileri için bir şeref olarak görmektedirler.

Huzeyfe Bin El-Yaman'ın rivayetine göre, Müslümanlar için gelecek bir zamanda, bir kimse şu şekilde methedilecektir:

□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□

Yani, “Bu kimse ne kadar cesur, ne güzel ahlaklı ve ne akıllıdır, hâlbuki onun kalbinde bir hardal tanesi kadar bile iman olmayacaktır. [44]” Bu durumda ortaya çıkmıştır. Bir kimse, ne denli dinsiz olursa olsun, Müslümanların haklarının koruyucusu olma iddiasıyla ortaya çıktığında, hemen onların lideri konumuna gelir ve bu şahsın İslam ile hiçbir ilgisi olmamasına rağmen, Müslümanların nasıl lideri olabilir diye, kimse soru dahi sormaz. Böyle birisi için bir topluluğa güzel nutuk çekebilmesi, rakiplerini kurnazlıkla yenmesi veya siyasi ihtiyaçlar için canını vermeye hazır olması da kâfidir.

Peygamber Efendimizin^{sav} zikrettiği diğer bir değişiklik, müminlerin küçük düşürülecekleri ve insanlar karşısında korkuları nedeniyle kendilerini gizleyecekleridir.

[

45]

İbni Merdiveyh'in İbni Abbas'tan

ra

rivayet ettiğine göre, müminin, cariyeden bile aşağı görüleceği durum, Kıyamet alametlerindedir.

[46]

Yani bir cariyeye âşık olunup onunla evlenilebilir, ama o günlerde hiç kimse bir müminle yakınlık bile kurmak istemeyecektir. Hz. Ali'nin

ra

Deylemi'deki bir rivayetine göre, iyi insanlar kendilerini gizlemek zorunda kalacaklardır.

[47]

Bu değişiklik de zuhur etmiştir. Özellikle Vadedilen Mesih'in

as

gelişinden sonraki devirde fahişeler, namaz kılmayanlar, hainler, yalancılar ve Allah

cc

ile Peygamberine

sav

küfür edenler ile görüşmek ve kendilerine iyi davranmak caiz sanılmaktadır. Ancak Allah'ın

cc

sesi karşısında lebbeyk diyenler ise hakir görülerek, düşmanlıklara maruz kalmaktadırlar.

Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından haber verilen başka bir değişiklik, Arapçanın Müslümanlar arasında itibarını kaybedeceğidir. [48] İbni Abbas'dan^{ra} İbni

Merdiveyh'in rivayet ettiğine göre, ahir zamanda saflar uzun, fakat kullanılan lisan birbirinden farklı olacaktır.

[49]

Bu değişiklik hac zamanlarında iyice görülebilmektedir. Haccın gayelerinden birisi, İslam birliğinin korunmasıdır. Ancak Arapçayı terk etmelerinden dolayı Müslümanlar, oralarda toplanıp Hac vazifesini yerine getirmekten başka hiçbir içtimai veya milli çıkar elde edememektedirler. Onlar Arapçayı yaşatmış olsalardı, bu dil dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları hiçbir düşmanın saldırısı ile kesilemeyen sağlam bir bağ ile bağlardı.

Peygamber Efendimizin^{sav} bildirmiş olduğu başka bir değişikliğe göre, o devirde kadınlar giyinmiş oldukları halde, çıplak görüneceklerdir. [50] Bu değişiklik iki

şekilde gerçekleşmiştir. Birincisi, kaliteli kumaş, zengin ve fakir herkesin sahip olabileceği kadar ucuzlamıştır. Kumaşlar öylesine incedir ki, onlardan dikilmiş elbiseler hayali bir süs gibidir, ama bunun altındaki vücudun görünmemesi ise mümkün değildir. Dünyanın büyük bir kesimi bu kumaşlara kendini kaptırıp, kadın güzelliğinin bunda yatmakta olduğunu zanneder.

İkinci durum ise, Avrupa ve Amerika'daki hanımların giyiniş tarzı sonucu, haram olup örtülmesi gereken vücut bölümlerinin çıplak bırakılması şeklindedir. Mesela onlar, göğüslerinin üst kısmını ve dirseklere kadar kollarını açıkta bırakırlar. Kısacası bu alamet her iki şekil ile de gerçekleşmiştir. Müslümanlar arasında ince kumaşın kullanımı ile Hıristiyanlar arasında ise göğüsler, baş ve kolların çıplak bırakılması ile.

Vadedilen Mesih'in^{as} devrine ait olarak Peygamber Efendimizin^{sav} bildirdiği diğer bir alamete

gelince, kadınlar başlarına hörgücü andıran bir saç tuvaleti yapacaklardır.

[51]

Nitekim Avrupa’da kadınlar saçlarını eskisi gibi örmekten hoşlanmamaktadırlar. Başlarının üstünde tünemiş bir şey bulunduğu intibasını verecek şekilde saçlarını kabarık tutmaktadırlar. Diğer milletler de onların güçlü hallerinden etkilenerek, diğer konularda olduğu gibi bunda da onları taklit etmektedirler. İnsanlar Avrupa’nın sözlerine ve yaptıklarına gökten inen vahiyden ziyade değer vermekte oldukları gibi, bu konuda da onları taklit etmeyi ilerlemenin bir alameti olarak saymaktadırlar.

Hz. İbni Abbas’ın^{ra} Resulullah^{sav} tarafından rivayet ettiği bu devre ait başka bir değişiklik, kadınların kocaları ile birlikte ticarete atılacak olmalarıdır. [52]

Bu değişiklik de gerçekleşmiştir. Bu devirde onlarsız ticaretin başarılı ve kârlı olması düşünülemez. Avrupa’da müşterileri cezp etmek üzere mağazalarda güzel hanımlar bulundurulur ve onlar ile müşterilerin ilgileri çekilip, alışveriş yapmadan eli boş gitmemeleri sağlanır.

Peygamber Efendimizin^{sav} bildirdiği başka bir değişikliğe göre, kadınlar o kadar serbest olacaklardır ki, onlar erkekler gibi giyinecekler, ata binecekler [53] ve hatta erkeklere hâkim olacaklardır.

[54]

Bu da gerçekleşmiştir. Amerika ile diğer Hıristiyan ülkelerde ve onları takliden diğer dinlere mensup olanlarda da, kadın özgürlüğünün yanlış bir mevhumu yerleşmiştir. Bunu duyunca insan hayrete düşmektedir. Bugünkü medeniyet, geçmiştekini tamamen değiştirmiştir. Erkekler ile birlikte atlara binip ava giden ve at yarışlarına katılan kadınların sayısı oldukça fazladır. Onlar sirklerde bile gösteriler yaparlar. Özellikle Birinci Dünya Savaşından sonra yüz binlerce bayan, erkek elbiselerini giymeye başlamıştır ve erkek kıyafetlerinin giyilmesi bir moda halini almıştır.

Kadınların erkekler üzerindeki hâkimiyeti de ilginçtir. Avrupa medeniyeti ve onun etkisinin sonucu olarak, diğer memleketlerdeki medeniyetler de değişikliğe uğramıştır. Eğer Allah^{cc} bunun olumsuz sonuçlarından dünyayı kurtarmazsa, çok tehlikeli bir durum ortaya çıkacaktır. Bunun sonucunda dünya tehlikeli bir fesatla yüz yüze gelecek, evlilik müessesesi tamamen yok olacak ve insan neslinin ilerlemesi dayanılmaz bir durum ile karşı karşıya kalacaktır.

Peygamber Efendimizin^{sav} anlattığı diğer bir değişiklik, erkeklerin kadınlar gibi süsleneceği ve onlara benzemeye çalışacaklarıdır. [55]

Bu değişiklik de gerçekleşmiştir. Dünyanın genelinde erkekler, sakal tıraşı olup kadınlara benzemektedirler. Bir zamanlar sakal erkeğin zarafeti ve cazibesi sayılırdı. Müslümanlar için ise bu, Peygamber Efendimizin^{sav} sünneti gereği

İslam şiarındandı. Ancak bugünlerde sakal erkeklerin çehresinden kaybolmuştur. Hatta İslam âleminde dini mevki ve makamlara sahip bulunanlar bile bunu tıraş etmeyi yüzlerinin güzelliği için gerekli görürler. Bu değişikliğin diğer bir tarafı, tiyatroların yaygınlaşması ile ilgilidir. Oralarda erkeklerin kadın, kadınların ise erkek hüviyetine bürünerek gösteri yapmaları, şarkı söylemeleri ve dans etmeleri son derece yaygındır. Aynı bunun gibi, Avrupa ve Amerika’da erkeklerin saç tuvaletine verdikleri önem, bu devrin değil ama geçmişte kadınların saçlarına karşı gösterdikleri itinadan daha da fazladır.

Cismani durum

Peygamber Efendimiz^{sav}, insanların Vadedilen Mesih^{as} zamanındaki cismani ve sıhhat durumunu da anlatmıştı. Tirmizi’de Hz. Enes’in

ra
bir rivayetine göre, Deccal ortaya çıkıp Medine’ye gittiği vakit, veba salgını görülecek, fakat Allah

cc
Medine’yi hem Deccal hem de vebadan koruyacaktır.

[56]

Bu haber de gerçekleşmiştir. Veba yirmi beş seneden beri dünyada büyük tahribat yaparak yüz binlerce yuvayı ve binlerce köyü perişan etmiştir. İslam’ın mukaddes yerleri ise, onun tahribat ve tasallutundan oldukça korunmuştur. Bu korunmada onları vebanın zehrinden uzak tutan karantina gibi zahiri tedbirler olmuştur. Peygamber Efendimiz

sav
veba ile ilgili muhtelif kelimeler ile haber vermiştir. Onu bazen dabbetü’l arz diye tasvir etmiştir.

[57]

Bu hastalığa topraktan insan vücuduna ulaşan bir tür pire yol açar. Kuran-ı Kerim’de de aynı isim kullanılmıştır. Bu alelade bir hastalık olmayıp, dünyanın birçok memleketine ölüm ve yıkım getirmiştir. Hindistan’a gelince, veba yirmi altı seneden beri burayı kendisine bir yuva edinmiştir.

Dabbenin ortaya çıkışına dair bu İlahi haber, sadece vebanın zuhuruna işaret etmeyip, birçok mikrobik hastalığın da meydana çıkacağına delalet eder. Nitekim günümüzde, daha önce hiç görülmemiş veya bugünkü şekli ile ortaya çıkmamış birçok mikrobik hastalıklara şahit olmaktayız. Kuran-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin^{sav} bu haberinde, aslında mikroskobun icadı ve bu icadın etkileri de bildirilmişti. Çünkü mikroskop olmasaydı, insanoğlu bu hastalıkların sebebinin bir dabbe olduğunu asla anlayamazdı. Oysa düne kadar insan, bütün hastalıkların sebebinin kan, balgam, safra ve sevdadan ibaret olduğunu inanıyordu.

Peygamber Efendimiz^{sav} Vadedilen Mesih’in^{as} zamanındaki genel sağlık durumları ile ilgili alametler de zikretmiştir. Bu alametlerden birisi de, ani ölüm vakalarındaki artıştır.

[58]

Bundan anlaşılması gereken, bu tür ölümlerle sıklıkla karşılaşılacak olmasıdır. Yoksa böylesi

tek tük vakalarla karşılaşmak daima mümkündür. Nitekim bu İlahi habere uygun olarak zamanımızda ani ölümler sıkça karşımıza çıkmaktadır. Bunun sebepleri ise, bir taraftan çok içki içilmesi ve diğer taraftan da ilmi faaliyetlerin çoğalmasındır. İçki kalbi ve beyni zayıflatır, ilmi araştırmalar ve yoğun çalışmalar ise sinir sistemi üzerinde olumsuz etki bırakmaktadır. Her iki durum da şu sıralarda zirvededir. Bunun sonucu olarak, içkiye düşkün milletlerde ani ölümlere sıkça rastlanılmaktadır. Her yıl binlerce kişi kalp rahatsızlıkları sonucu ayaktayken, otururken veya yatarken, aniden düşüp ölmektedirler. Eskiden bunun bir örneğini bile görmek mümkün değildi.

Genel sağlıkla ilgili olarak Peygamber Efendimizin^{sav} zikrettiği diğer bir alamet, çok sayıda insanın hayatına kıyacak olan burunla ilgili bir hastalık hakkındadır.

[59]

Bu hastalık aynen ortaya çıkmıştır. Adı enflüanza ya da grip hastalığıdır. Bu hastalık sonucu 1918 senesindeki salgında yirmi milyon insan hayatını kaybetmiştir. Oysa beş sene süren Birinci Dünya Savaşında ise yalnızca altı milyon insan ölmüştü. Diğer bir deyişle bu hastalık sonucu, dünya nüfusunun %1,5'lük kısmı yok olmuştur. Bu durum, dünyayı Kıyamet gününün bir gerçek olduğuna inandırmayı başarmıştır. Bu hastalık insanoğluna, dilediği takdirde Allah'ın

cc

bu dünyayı yok etmesinin hiç de zor olmadığını göstermiştir.

İnsan neslinin oranı

Peygamber Efendimiz^{sav}, bu devirdeki insan neslinin oranını da tasvir etmiştir. Onun bildirdiğine göre, o zaman kadın nüfusu çoğalacak ve erkeklerin azalması ile elli kadına bir erkek düşecek hale gelecektir.

[60] Bu haber de gerçekleşmiştir ve şimdilerde dünyada kadın nüfusu çoğunluktadır. Avrupa memleketlerinde savaş sonucu ölümlerden dolayı erkek sayısı azalmıştır. Netice olarak İslam'ın birden fazla evliliğe müsaade edişi ile dalga geçen milletler, içinde buldukları kötü durumun ilacı olarak şimdilerde bunu ciddiyle incelemekte olup, bu durumun başka bir çaresinin bulunmadığını da söylemektedirler. Büyük sosyologlar bu konu hakkında makaleler yayınlamaktadırlar. Yazdıklarına göre, yok oluştan kurtulmak ve nizamın korunması için birden fazla evliliğe müsaade edilmesi gereklidir. Aksi durumda zahiren kötülük olarak kabul edilen zinanın, günah olmaktan çıkarılması lazımdır. Birden çok evlilik yapmış olanların mahkemelere çıkarılmamaları gerekir diyenlere artık sıkça rastlanılmaktadır. Bu değişikliğin esas sebebi, kadın nüfusunun fazlalığıdır. Yoksa yakın zamana kadar Avrupalıların gözünde bu durum, çirkin günahlardan birisi olarak kabul edilmekteydi. Hiç kimse ima yoluyla bile olsa bu konuyu desteklemezdi. Onların nefretinden etkilenerek, Müslümanlar bile İslam'da böyle bir müsaade bulunduğundan dolayı, özür diler bir tavır içine girmişlerdir.

Uluslararası ilişkiler

Peygamber Efendimiz^{sav} Vadedilen Mesih’in^{as} zamanında uluslararası ilişkilerin mahiyetinin de nasıl değişeceğini bildirmiştir. Onun verdiği habere göre, bu devirde insanlar eski bineklerini terk ederek, yeni taşıtları kullanmaya başlayacaklardır. Bu yeni taşıtlar ise hem karada hem de suda kullanılacaklardır. Hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur:

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

Yani, o devirde dişi deve binek olarak terk edilecek ve insanlar onunla ilgilenmeyeceklerdir. [61] Nitekim zamanımızda bunu görmekteyiz. Genel olarak ülkelerde trenin taşıt olarak kullanılmaya başlamasından bu yana, eski binek ve taşıtlar artık işe yaramaz hale gelmişlerdir. Sadece tren varken, diğer yollarda yolculuk yapmak üzere deve ve benzeri bineklere ihtiyaç duyulmaktaydı. Ancak otomobilin icadı ile onlara olan ihtiyaç da ortadan kalkmıştır. Bu taşıtların çoğalmasıyla, binek olarak kullanılan hayvanlar bir bir terk edileceklerdir.

Peygamber Efendimiz^{sav} bu devirde tren dışında buharlı gemilerin de icat edileceğinden haber vermiştir. Nitekim o şöyle buyurmuştur: “Deccalın eşiği su üzerinde de seyahat ederken, önünde de arkasında da bulutlar olacaktır. [62]” Bundan onun kastettiği tren ve buharlı gemilerdir, çünkü kara ve suda yürüyebilen yegâne eşek budur. Keza kilisenin bundan faydalandığı kadar hiçbir toplum bundan fayda elde edememiştir. Papazlar bunu kullanarak İncil’i yaymak üzere, dünyanın bir ucundan diğer ucuna kadar gitmişlerdir. Böylelikle onlar, tüm dünyanın deccalın ağına yakalanmasını sağlamışlardır. Tren ve buharlı gemilerin önlerinde ve arkalarında onların ayrılmaz parçası olan duman bulutları bulunur. Bunların her ikisinin de gıdası taş, yani kömürdür. Hadislerde de deccalın eşiğinin yemeği olarak bildirilen budur. Bu taşıtlar uluslararası ilişkilerin mahiyetini tamamen değiştirmişlerdir.

Ekonomik durum

Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih’in^{as} zamanındaki ekonomik durumu da tasvir etmiştir. Hozeyfa Bin El-Yaman’ın rivayetine göre Peygamber Efendimiz

^{sav}

, altının çoğalmasının ve insanların gümüşe rağbet etmelerinin Kıyamet alametlerinden olduğunu buyurmuştur.

[63]

Bu durum da gerçekleşmiştir. Bugün altın o denli çoğalmıştır ki, eskiden bunun onda birini bile bulmak mümkün değildi. Öte yandan altın ve gümüş ticareti yapan yüzlerce yeni kuyumcu mağaza açılmıştır. Altın ve gümüş çıkarmak için yepyeni metotlar icat edildiğinden, dünyada altın bolluşmuştur. Yalnızca İngiltere’nin elinde bulunan altın, eskiden bütün dünyada bulunan altından daha fazladır. Bunun neticesi olarak, ticaret çok gelişmiştir ve bütün alışveriş altın ve gümüş ile yapılmaya başlanmıştır. Eski zamanlarda mübadele vasıtası olarak bakır sikkeler ve

deniz salyangozu kabukları kullanılırdı, bugün ise deniz salyangozu kabukları ortadan kalkmıştır ve bazı ülkelerde bakır sikkeleri tanıyan bile bulunmamaktadır. İngiltere’de en küçük sikke peni, Amerika’da ise senttir. Bu iki memlekette ticaretin büyük bir kısmı ise altın para ile yapılmaktadır.

Peygamber Efendimizin^{sav} zikrettiği bir başka değişiklik ise, faizin artışı hakkındadır. Deylemi’nin Hz. Ali’den^{ra} rivayet ettiğine göre, Kıyamet arifesi alametlerinden birisi, faiz işlemlerindeki artış olacaktır.

[64]

Bu haber de aynen gerçekleşmiştir. Bugün faiz öyle yayılmıştır ki, geçmişte bunun milyonda birini bile görmek mümkün değildi. İstisnalar dışında her türlü ticaret faiz ile yürütülmekte olup, onsuz ticaretin yapılamayacağı iddia edilmektedir. Her tarafta binlerce banka kurulmuştur. Devletler, tacirler, sanayiciler, zenginler, kısacası herkes artık faiz ile meşguldür. Başka bir deyişle, günümüzde herkes, bir başkasının sermayesi ile işini yürütmek konusunda karardır. Yeryüzünde gerçekleştirilen ticari işlemlerin tutarı on milyon ise, bunun ancak birkaç bin liralık kısmı faizden muaf işlemlerdir. Oysa Müslümanlara, faizden vazgeçemedikleri takdirde durumlarının nasıl olacağı, Kuran-ı Kerim’de bildirilmiştir:

□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□

“Böyle yapmazsanız, Allah’ın ve Peygamberi’nin savaş açtığını kesin bilin... [65]”

Ancak Müslümanların durumu pek farklı değildir. Onların birçoğu, kâr payı adı altında faizi kullanmaktadırlar. Bazıları ise faiz ile açıkça alışveriş yapmaktalar. Öte yandan âlimler, banka faizinin caiz olduğuna dair tuhaf fetvalar vermektedirler. Dediklerine göre, kâfir bir hükümetin yönetiminde yaşayan bir kimsenin faizi almasında bir sorun bulunmamaktadır. Böylelikle her türlü faizi mubah kılarak, son şeriatın sonra yeni bir şeriat icat etmişlerdir. Bu durumlar incelendiğinde faiz hastalığının ne denli yaygın olduğu ortadadır. Allah’ın^{cc} özel lütuf ve inayeti olmazsa, artık kimse faize karşı duramayacaktır.

Peygamber Efendimizin^{sav}, ahir zamana ait olarak ekonomik durum ile ilgili bildirdiği önemli bir alamet ise, Hıristiyanların zengin olacakları ve diğer insanların ise fakir kalacaklarıdır Navas Bin Samân’ın^{ra} Tirmizi’deki rivayetine göre, deccal insanlara, bana iman edin diye teklifte bulunacaktır. Onu reddedenlerin sahip olduklarının hepsini deccal götürecektir, hâlbuki deccale iman edenler ise varlıklı kalacaklardır. Deccal onların üstüne gökten mal yağdırmayı ve onlar için yerden nimetler çıkarmayı üstlenecektir.

[66]

Bu haberler gerçekleşmiştir. Son yüz sene boyunca, Hıristiyan uluslar gitgide zenginleşirlerken, kendilerine muhalif olanlar ise her gün biraz daha fakirleşmektedirler.

Siyasi durum

Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih'in^{as} zamanına ait siyasi durumu öyle tasvir etmiştir ki, onu okuduğumuzda bugünkü halimiz hemen gözümüzde canlanmaktadır. Vadedilen Mesih'in^{as}

zamanında gerçekleşecek muhtelif siyasi değişiklikler şunlardır:

Hozeyfa Bin El-Yaman'ın^{ra} Peygamber Efendimizden^{sav} rivayet ettiği ve Ebu Naim tarafından Hilye'de bildirildiğine göre, Müslümanlar üzerine o kadar sıkıntı ve musibet inecektir ki, onlar Yahudilere benzeyeceklerdir. [67]

Bundan kastedilen Müslümanların siyasi gücünün yok olacağıdır. Onların yaşamları da Yahudiler gibi diğer ulusların insafına kalacaktır. Tek tük izler hariç, İslam devletlerinden bir eser kalmamıştır. Bir zamanlar dünyada İslam bayrağı dalgalanmaktayken, bugün onu dalgalandıracak bir yer bile bulunmamaktadır. Müslümanlar, iktidarlarını korumak için bir Hıristiyan devletin desteğine muhtaç haldedir. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.

Peygamber Efendimiz'e^{sav} göre, Vadedilen Mesih'in^{as} zamanına ait diğer bir siyasi alamet ise, Suriye, Irak ve Mısır'ın tabi oldukları padişahın elinden çıkacağı ve Arapların muhtelif krallıklara bölüneceğidir. Ebu Hureyre'nin

Muslim'deki bir rivayetine göre, Peygamber Efendimiz^{sav}

şöyle buyurmuştur: “Irak kendi mahsulünü ve servetini paylaşmayı reddedecek. Suriye ve Mısır da aynı şeyi yapacaklar; Siz önceki gibi olacaksınız.

[68]

” Yani Araplar, tekrar bölünmüş olacaklar. Bu haber gerçekleşmiştir. Irak, Suriye ve Mısır Osmanlı yönetiminden ayrılmışlar ve Türkiye hükümetine ve devletine hiçbir şekilde vergi ödememekte ve yardım da etmemektedirler. Araplar eskiden olduğu gibi tekrar dağılmış ve bölünmüşlerdir. Hicazda bir Arap hükümeti olmasına rağmen, onun düşmanları çoktur ve ekonomik zaafından dolayı da korunmuş değildir. Bunun dışındaki Arap bölgelere gelince, onlar üzerinde düzensizlik tam manasıyla hâkim olup, hükümetlerinin de medeniyetle hiçbir alakaları yoktur.

Bu zamanla ilgili zikredilen bir başka siyasi değişikliğe göre, yecüc ve mecüc öylesine güç kazanacaklar ki, diğer milletlerin kendilerine karşı koymaları mümkün olmayacaktır. Muslim ve Tirmizi'nin Navas Bin Samân'dan^{ra} rivayet ettiğine göre, Allah^{cc} Vadedilen Mesih'e^{as} şu

kelimeler ile vahiy edecektir:

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□

“Ben öyle kullarımı gönderdim ki, kimsenin gücü onlarla savaşmaya yetmeyecektir. Kullarımı Tur’a götür ve Allah yecüc ve mecücü gönderecektir. [69] ”

Bu alamet de gerçekleşmiştir. Yecüc ve mecüc ortaya çıkmışlardır. Hiç kimsenin onlara karşı gücü yetmemektedir. Onlardan kastedilenler, Rus ve İngiliz devletleri ile onların müttefikleridir. Kitab-ı Mukaddes’te onlardan, Meşek’in, ve Tubal’ın beyi yecüc ve de adalarda emniyetle hüküm süren mecüc diye bahsedilmiştir. [70]

Bu iki millet ve onların müttefikleri, kudretlerinin en yüksek mertebesine varmışlardır. Hadislerden anlaşıldığı üzere, onların zirveye ulaşmaları Vadedilen Mesih’in^{as} zuhurunun ardından mukadder kılınmıştır. Nitekim onların yükselişleri, Vadedilen Mesih’in^{as} gelmiş olduğuna da bir delildir.

Bu zamanla ilgili Peygamber Efendimizin^{sav} bildirdiği diğer bir siyasi değişiklik, işçi sınıfının fazlasıyla güç kazanacak olmasıdır. Hozeyfa Bin El Yaman’ın

Ebu Naim tarafından Hilye’de zikredilen rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav}

şöyle buyurmuştur: “Yırtık pırtık kıyafetli insanların hükümdar ve kral olmaları Kıyamet alametlerindedir.

[71]

” Zenginlere nispetle fakirlerde az elbise bulunduğu için, bu hadiste kendilerine “çıplak” denilmiştir. Bu alamet de gerçekleşmiştir. Hükümetlerin temsili mahiyeti arttıkça, siyasi kuvvet fakir sınıfların eline geçmiştir ve fakirler kral olmuştur. İşçiler o derece kuvvetlenmişlerdir ki, krallar onların liderleri karşısında korkudan titremektedirler. Bir sınıf ne kadar güçlü olursa olsun, işçi sınıfı ile barışık olmadığı halde kendi varlığını tehlike altında hisseder. Rusya ve İsviçre gibi memleketlerde hakim sınıf işçilerdir. Ayrıca Avustralya’nın bazı bölgelerinde de onlar hüküm sürmektedirler Böylelikle işçi sınıfı gün geçtikçe kuvvet kazanmaktadır.

Peygamber Efendimizin^{sav} Huzeyfa Bin El-Yaman^{ra} tarafından rivayet edilen bir hadisine göre, Vadedilen Mesih’in^{as} zamanına ait başka bir alamet, devlet idaresinde “şurt”un artmasıdır.

[72]

Şurt, vali yardımcılarını veya vekilleri demektir. Bu alamet de gerçekleşmiştir. Önceki devlet sisteminde bugünkü kadar çok sayıda yardımcıya ihtiyaç duyulmuyordu. Her bölgede bir iki idarecinin bulunması yeterli görülürdü. Şimdi ise yönetim kadroları o kadar genişlemiştir ki, idarecilere vekalet edenlerin sayısı kat kat artmıştır. Devlet mekanizması içinde sayısı çok kabarmış olan emniyet, sağlık, tapu, bayındırlık, posta, ulaşım vs. gibi daireler ve bunların şubeleri bulunmaktadır. Her devlet, bu daireler ve şubeler için ihtisas sahibi kimseler tayin etmeye mecburdur. Bu ihtisas sahiplerinden her birinin de, birçok yardımcılarını ve vekillerini mevcuttur. Böylelikle günümüzde, her hükümetin bakanlardan ve bakanlara yardım edenlerden ibaret, geniş ve çapraşık bir teşkilatı oluşmuştur.

Vadedilen Mesih’in^{as} zamanına ait siyasi sistemde gerçekleşecek bir diğer değişiklik de, İslami cezaların tatbik edilmeyecek olması şeklinde beyan edilmiştir. [73] Hz.

Ali’nin^{ra}

Deylemi’de zikredilen bir rivayetine göre, ahir zaman alametlerinden birisi, İslami cezaların kaldırılmasıdır. Bu da gerçekleşmiş olup, istisnalar hariç tüm İslam devletlerinde, İslam cezaları ortadan kalkmıştır. Türkiye, Arabistan, Mısır, İran ve Afganistan’da zina suçundan dolayı recim ve hırsızlıktan dolayı el kesilmesi, artık uygulanan cezalar arasında değildir. Bazı İslam hükümetleri, başka memleketler ile yaptıkları anlaşmalar gereğince, bu cezaları kaldırmışlardır. Bu o denli açık ve önemli bir alamettir ki, Müslüman hükümetlerin güçlü oldukları devirde, İslam cezalarının bu şekilde bir gün rafa kaldırılacağı, kimsenin aklından bile geçmezdi. İslami cezaları uygulamak isteyen bazı İslam devletlerinin de bu konuda çaresiz kalacaklarını kimse düşünemezdi.

İnsanın dini, ahlaki, ilmi, cismani, siyasi durumları ile insan nesli, medeniyeti gibi konular ile ilgili zikrolunan bu alametlere ilaveten Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih’in^{as} zamanı ile ilgili gökyüzü ve yeryüzünde meydana gelecek olaylardan da haber vermiştir. Bunlardan bir kısmını da aşağıda anlatmaya çalışacağım.

Yeryüzü olayları

Huzeyfa Bin El-Yaman’ın^{ra} rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav} Kıyamet ile ilgili birçok alametten bahsettikten sonra, bunlar gerçekleştiğinde bazı bela ve felakete katlanmaya hazır bulunmalısınız, diye buyurmuştur.

Bu belalardan biri “hasf”tır. [74] Hasf, med-cezir dalgalarının yükselişi demektir. Fizik ilmi,

dalgaların bu yükselişinin depremler ile ilgisi bulunduğunu söylemektedir. Bundan dolayı Peygamber Efendimizin ^{sav} hasf dediğinde, depremleri kastettiği anlaşılmaktadır. Bu alamet de gerçekleşmiştir. Geçen yirmi sene boyunca o kadar çok deprem olmuştur ki, son üç yüz senede vuku bulan depremlerin tümü, onların yanında bir hiç kalır. Bunların sonucu gerçekleşen can kayıpları o kadar büyüktür ki, geçen asırlarda bunun bir benzerini görmek mümkün değildir.

Gökyüzü olayları

Yeryüzü ile ilgili değişimlerin dışında, Peygamber Efendimiz^{sav}, Vadedilen Mesih’in^{as} gelişinin alameti olarak bazı gökyüzü olaylarından da haber vermiştir. Mesela Vadedilen Mesih’in^{as}

zamanında, bir Ramazan ayının muayyen tarihlerinde, ay ve güneşin tutulacağını bildirmiştir. Bu alametin üzerinde o kadar ısrarla durulmuştur ki, Peygamber Efendimiz^{sav}

, gökyüzü ve yeryüzünün yaratılmasından bu yana bu iki alametin başka hiçbir peygamberi desteklemek üzere zuhur etmemiş olduğunu açıklamıştır. Muhammed Bin Ali^{ra}

tarafından rivayet edilen hadis-i şerif şöyledir:

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

“Mehdimizin iki alameti vardır. Yerin ve göğün yaratılmasından beri bu alametler daha önce hiç zuhur etmemiştir. Kamer (her zaman tutulduğu tarihlerin) ilk gecesinde, güneş ise aynı Ramazan ayında, (her zaman tutulduğu tarihlerin) ortasında tutulacaktır. Allah gökyüzü ile yeryüzünü yarattığından beri, bunların ikisi de alamet olarak hiç zuhur etmemişlerdir. [75]”

Bu alamet, birçok özelliği beraberinde bulundurmaktadır. Birincisi, Mehdi haricinde bu, daha önce hiç kimse için alamet olarak zuhur etmemiştir. İkincisi, Sünni ve Şii kaynak ve kitapları bunun hakkında ittifak halindedirler. Her iki grubun hadis kitapları da bu alametten bahsetmektedir. Nitekim böyle bir hadisin doğruluğu hakkında şüphe söz konusu değildir. Üçüncüsü, bu hadis-i şerifte yer alan alametler İslam öncesi din kitaplarında da Mesih’in gelişinin ikinci alameti olarak beyan edilmiştir. Nitekim İncil’de İsa^{as} kendi gelişini anlatırken, “Güneş kararacak ve ay ışığını vermeyecek,” diye bildirmiştir.

[76]

Diğer bir deyişle o, güneş ve ay tutulmalarından bahsetmektedir.

Burada esas itibariyle hadiste zikrolunan alametleri anlatırken, Kuran-ı Kerim’de de ay ve güneş tutulmalarının önemli ahir zaman alametleri olarak bildirilmiş olduğunu belirtmek, pek yersiz olmayacaktır. Kıyamet suresinde şöyle buyrulmuştur:

ﻛﯘﺭﺍﻥ ﻛﯩﻴﺎﻣﻪﺕ ﺳﯘﺭﻩﺳﯩﻨﺪﻩ ﺷﯚﻳﻠﻪ ﺑﯘﻳﺮﯗﻟﻤﯘﺷﺘﯘﺭ:

“O, “Kıyamet günü ne zamandır?” (diye) sorar. Gözlerin kamaşacağı, ayın tutulacağı ve güneş ile ayın (tutulmalarının) bir araya getirileceği zamandır. [\[77\]](#)”

Yani inkârcı, Kıyamet günü ne zaman diye sormaktadır. Biz, onun alametlerini bildirmekteyiz. Gözlerin kamaştığı, yani insanoğlunu hayrete düşüren hadiselerin vuku bulacağı zaman, bu alametler zuhur edecektir. O zaman ay tutulacak, sonra ise güneş ve ay bir araya getirilecektir. Yani, ay tutulduktan sonra, aynı ay içerisinde güneş de tutulacaktır. Mesih’in gelişinin de Kıyamet arifesinde olacağı bildirildiği için, böylelikle Kuran-ı Kerim bu hadisi desteklemektedir.

Kısacası yukarıda bildirildiği üzere, bu gaybi haber özel bir önem arz etmektedir. Hicri 1311 (M.1894) senesinde bu gaybi haber aynen hadis-i şerifte bildirildiği gibi gerçekleşmiştir. O senenin Ramazan ayında, ay tutulmasının beklenebileceği üç tarihten birincisinde, yani Ramazan ayının on üçüncü gününde ay tutulması meydana gelmiştir. Orta tarihte, yani yirmi sekizinci gününde ise güneş tutulması gerçekleşmiştir. Her iki tutulma vuku bulunduğu, mehdilik iddiasını ileri sürmüş bir zat ise ortadaydı.

Bunun sonucunda, Müslüman olma iddiasında bulunan herkes için iki yoldan birini izlemek artık farzdır. Birincisi onlar, Peygamber Efendimizin^{sav} buyurduğu ve de Kuran-ı Kerim ile daha önceki peygamberlerin kitaplarının da desteklediği şekilde Mehdi zuhur ettiğinde, ay ve güneşin ilk ve orta tarihlerde tutulacağını ve bunun daha önce hiç kimse için gerçekleşmediğini beyan eden hadis-i şerife iman edip, Mehdilik iddiasında bulunduktan sonra, Allah-u Teâlâ’nın bu alamet ile desteklediği kimseyi kabul edeceklerdir. İkincisi ise onlar, Allah

cc

ve Peygamberi

sav

gerçek Mehdi’yi tanımak için işe yaramaz bir alamet söylemiştir, çünkü böyle bir alametle bir iddiacının doğruluğunu ölçüp tartmamız aklen mümkün değildir diyerek, Allah

cc

ve Peygamberi’ni

sav

terk edeceklerdir.

Bazı kimseler itirazda bulunarak, gaybi haberde, ilk tarihte ayın, ortasında ise güneşin tutulmasından bahsedilmektedir, hâlbuki sizin söz ettiğiniz ay tutulması on üçünde, güneş tutulması ise yirmi sekizinde vuku bulmuştur derler. Ancak biraz incelendiğinde, bu itirazın esassız olduğu ve hadisin kelimelerine de ters düştüğü anlaşılmaktadır. Ay ve güneş tutulmaları sadece belli tarihlerde gerçekleşir. Bütün kâinat sistemi tamamen altüst edilmediği müddetçe, bu kuralın değişmesi mümkün değildir. Bundan dolayıdır ki, onların söyledikleri mana doğru kabul edilecek olursa, bu ancak Kıyamet gününün alameti olabilir, ama Kıyamet arifesinin ve Mehdi’nin döneminin alameti olması mümkün değildir.

Bunun haricinde onlar, birinci ve orta şeklinde yer alan kelimeleri ileri sürerlerken, hadis içerisinde zikredilen ‘‘kamer’’ kelimesini görmezden gelmektedirler. Arapçada ayın ilk günündeki aya ‘‘hilâl’’ denilir. Dördüncü günden itibaren ise ona, ‘‘kamer’’ denilmektedir. Nitekim Arapça sözlükleri iddiamızı destekliyor. Meşhur Arapça sözlük Akrabu’l Mevarid’de şöyle bildirilmektedir:

«««««« «««««««« ««««««««« «««««« ««««« «««««««« «««««««« «««««« «««««« ««««««
««««««« «««««« ««««««««

Yani, üç geceden sonra ay kamer olur ve ayın sonuna kadar ona kamer denilir. Ancak ilk üç gece boyunca ayın ismi hilâldir. [\[78\]](#) Özetle, hadiste kamer kelimesi kullanıldığı halde ve Allah’ın ^{cc} kanununa göre ayın on üçü, on dördü ve on beşinde ay tutulması gerçekleşmesine rağmen, ayın birinci gününü kastetmeleri, akıl ve insafa aykırı bir durumdur. Bu tutumun gayesi, Allah ^{cc} ve Peygamberi’nin

sav

söylediklerini yalanlamak ve gönderilen kimseye iman etmemekten başka bir şey değildir.

Bu alametler, Peygamber Efendimizin^{sav} Vadedilen Mesih’in alametleri olarak anlattığı alametlerdir. Şüphesiz bunlardan bazıları, tek başına bile onun zamanının alameti olarak onun doğruluğunu ispatlamaya kâfidir. Ancak Peygamber Efendimiz

sav

bu alametleri beyan etmekle, hiçbir şüpheye mahal vermemek üzere, onun zamanının toplu bir tablosunu insanların önüne koymuştur. Şüphesiz veba daha önceleri de ortaya çıkmıştı, depremler vuku bulmuştu, kumar ise hep vardı. İnsan ahlakının bozulduğu zamanlar da önceleri yaşanmıştı. Hıristiyanlar da, bir zamanlar dünya üzerinde siyasi güç sahibiydiler. Ancak sorulması gereken şudur. Peygamber Efendimizin

^{sav}, Vadedilen Mesih’in zamanının alametleri olarak bildirdikleri, acaba bir arada hiç vuku bulmuş mudur? Yahut başka bir devirde, bunların bu şekilde gerçekleşmesi mümkün müydü? Cevap, kesinlikle “Hayır” olurdu.

Dünyanın bugünkü durumundan habersiz bir kimse, öncelikle Peygamber Efendimizin^{sav} beyan ettiği alametlerden haberdar edildikten sonra, ona tarih kitapları verilerek, bunları okuyup Vadedilen Mesih’in zuhurunun zamanı hangisidir diye karar vermesi istenilirse, o Adem’den

^{as} başlayıp bu devrin başlangıcına kadar hiçbir dönemin Vadedilen Mesih’e ait olamayacağını söyleyecektir. Ancak zamanımızın durumunu okur okumaz o, eğer Peygamber Efendimizin

^{sav} söyledikleri doğruysa, işte bu devir Vadedilen Mesih’in devridir diyecektir. Çünkü o, bir tarafta dine olan ilgisizliği, diğer taraftan ise dünyevi ilimlerin ilerlemiş olduğunu müşahede edecektir. Aynı zamanda o, İslam devletlerinin parlak günler geçirdikten sonra bugün ne kadar zayıf düştüklerini, Hıristiyanlığın çöküş dönemini tamamlayıp ilerlemekte olduğunu ve bütün dünya servetini ele geçirdiğini, ama kendilerine muhalif ulusların ise fakir düştüklerini görecekler. O, tıbbın ve bilimin ilerlemesine rağmen, veba ve enflüanzanın, yani gribin bütün dünyada büyük tahribat yaptığını ve de bu devirde hastalıkların bakteri ve mikroplara isnat edildiğini de görecekler. O, insanların gelenek görenek ve bidatlere tutsak olduklarını müşahede ederken, tren ve vapur hakkındaki haberleri okuyacak ve sayısız bankanın var olduğunu da bizzat görecekler. Depremlerin sıklıkla vuku bulduğunu, yecüc ve mecücün ise bütün dünyada hâkimiyet kurduğunu, yine o görecekler. Gökyüzünde ay ve güneşin tutulması da onun gözlerini açacaktır. Yeryüzünde ise servetin artması ve işçi sınıfının güç kazanması onun ilgisini çekecektir. Kısacası bu devrin tarihinin her sayfası ve bu asrın her olayı, şimdiki zamanın Vadedilen Mesih’in zamanı olduğunu avaz avaz söyleyecektir. Bu kimse zuhur eden alametleri teker teker değil de, toplu bir tablo halinde incelediğinde, elleri titreyecek, kalbi heyecanla çarpacak ve kendini tutamayarak, “Ben aradığım devri buldum. Vadedilen Mesih bu devirde ya gelmiştir ya da asla gelmeyecektir,” diyerek kitabını kapatıp bir kenara koyacaktır.

Deccal hakkında bir not

Burada, muhaliflerin akıllarınca güçlü bir itiraz olarak ileri sürdükleri bir konudan bahsetmeyi gerekli görmekteyim. Deccal hakkındaki gaybi haber ile ilgili birçok itiraz ileri sürülmekte ve dediklerine göre de deccalın, Vadedilen Mesih’ten^{as} önce ortaya çıkması gerekmektedir. Deccal ortaya çıkmadığına göre de, Vadedilen Mesih

^{as} henüz gelmiş olamaz.

Deccal hakkında söylenenler gaybi bir haber olduğuna göre, ileri sürülen bu itiraz gerçeklere dayanmamaktadır. Deccalın ortaya çıkışı gaybi bir habere dayanır ve bu tür haberler de bir tabire muhtaçtır. Bir Müslüman, Kuran-ı Kerim’de yer alan aşağıdaki ayetleri okuduğu halde, halen deccalı olağanüstü bir varlık olarak arıyorsa, bu son derece üzücüdür.

□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

“Hani Yusuf babasına demişti ki: “Ey babacığım, şüphesiz ben on bir yıldızı, güneşi ve ayı (rüyamda) gördüm. Onları, benden dolayı secde edenler (olarak) gördüm. [\[79\]](#)”

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□

“...(İbrahim) dedi ki: “Oğlum! Ben rüyamda kendimi, şüphesiz seni boğazlarken gördüm... [\[80\]](#)”

Deccal hakkındaki gaybi haberi anlamak üzere, diğer hadisler ve Allah’ın^{cc} sünneti (kanunları) hiç dikkate alınmamıştır. Hadislerden anlaşılan, Vadedilen Mesih’in

as
gelişinden önce, hem deccalın, hem de Hıristiyanlığın dünyada hâkim olacağıdır. Bu haberden de deccalın, Hıristiyanlık olduğu ortadadır. Çünkü aynı zamanda hem deccalın, hem de Hıristiyanlığın birbirinden ayrı olarak dünyaya hâkim olması mümkün değildir. Her ikisinin aynı devirde dünyaya galip gelmesi, aslında bunların aynı şeyin iki farklı ismi olduğunu göstermektedir.

Deccal ve Hıristiyanlık fitnesinin aynı şey olduğu, başka bir hadisten de anlaşılmaktadır. Resulullah^{sav}, deccal fitnesinden korunmamız için, Kehf suresinin ilk on ayetini okumamızı tembih etmiştir. Söz konusu bu ilk on ayete gelince, bunlar Hıristiyanlıktan bahsetmektedir. Nitekim Allah’u Teâlâ şöyle buyurmuştur:

□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□

“(O bunu,) “Allah bir evlat edindi,” diyenleri uyarmak üzere (de indirmiştir.) [\[81\]](#)”

Bundan deccal fitnesi ile Hıristiyanlık fitnesinin aynı şeyler olduğu açıkça anlaşılmaktadır, çünkü tavsiye edilen ilacın, hastalığa uygun olması lazımdır. Eğer deccal fitnesi Hıristiyanlık fitnesinden ayrı bir şey olsa idi, Peygamber Efendimiz^{sav} gibi hikmet sahibi bir insan, korunmamız için bu ayetlerden bahsetmezdi. Bu ayetlere gelince, onlarda deccaldan hiç bahsedilmeyip, ancak Hıristiyanlığın reddinden bahsedilmektedir. Peygamber Efendimizin

deccal fitnesinden korunmamız için bu ayetleri okumamızı tavsiye etmesi gösteriyor ki, onun gözünde Hıristiyanlığı yaymak üzere çaba gösterenler, deccalın ta kendisidir.

Aslında deccalı bir insan olarak algılamaları, onları yanılgı içinde bırakmıştır. Hâlbuki o, bir insan değildir. Sözlüklerde “deccal” kelimesi şöyle açıklanmaktadır:

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□

“Deccal büyük bir zümrenin ismidir. Onlar, sayılarının çokluğu sayesinde bütün dünyayı kaplayacaktır. Bazılarının dediğine göre ise, onlar üzerinde alışveriş yaptıkları mal ve eşyayı bir yerden bir yere taşıyan zümrenin ismidir. [\[82\]](#)”

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

“Deccal büyük bir zümredir. [\[83\]](#)”

Bu tasvirler, bugünkü Hıristiyan papazlara son derece uymaktadır. Onlar, kitaplarını ve insanları eğlendirip meşgul edecek çeşitli vasıtalarını, dünyanın bir tarafından başka bir tarafına taşırlar. Keza gittikleri yerlerde çeşitli alışveriş faaliyetlerinde de bulunurlar. Deccal kelimesinin bir manası, “el mûmavvih”, yani sahtekâr, kalpazan bir kimse demektir. [\[84\]](#) Hıristiyan papazlardan

daha sahtekâr kim olabilir ki? Onlar bir insanı öylesine tasvir etmektedirler ki, halk onu (hâşâ) bir ilâh olarak görmeye başlamıştır. Deccalın tek gözlü olması, iri cüsseli bir eşeğe sahip bulunması ve bu eşeğin önünde ve arkasında duman bulutlarının olması, tamamen tabire muhtaç ifadelerdir. Sağ gözün kör olması, onun maneviyattan uzak oluşuna bir işarettir. Çünkü rüya tabiri ilminde, sağ taraf ile kastedilen daima din olmuştur. Kısacası sağ gözün körlüğü, manevi ilimlerden tam anlamı ile gafil olduğunu göstermektedir. Deccalın eşeğine gelince, bu Hıristiyan uluslar tarafından icat edilmiş olan, tren demektir. O eşeğe benzer şekilde ilerler, ateş ve su ile çalışır, önünde ve ardında duman bulutları bırakır ve Hıristiyan papazlar ise onun sayesinde bütün dünyaya yayılabilmişlerdir.

Peygamber Efendimizin^{sav} şahadetinden, deccal ile ilgili haberlerin tevil ve yoruma muhtaç olduğu anlaşılmaktadır. Hadiste rivayet edilene göre, Peygamber Efendimiz

sav

bir gün İbni Sayyad’ı görmeye gider. Onun hakkında halk arasında ilginç haberler yayılmıştı. Peygamber Efendimiz

sav

onunla konuştu ve konuşma esnasında İbni Sayyad’ın üzerinde şeytanın etkilerinin bulunduğunu tespit etti. Bunun üzerine Hz. Ömer

ra

kılıcını çekti ve Allah

cc

adına yemin olsun ki, deccal budur deyip, onu öldürmek istedi. Ancak Peygamber Efendimiz

sav

ona mani olup, şöyle buyurdu: “Eğer İbni Sayyad deccal değilse, onu öldürmen caiz değildir. Eğer o deccal ise, onu öldürmek Mesih için mukadder kılınmıştır. Sen onu öldüremezsin.

[\[85\]](#)

”

Bu hadis-i şeriften, deccal ile ilgili bütün haberlerin tabire muhtaç olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü Hz. Ömer^{ra}, İbni Sayyad’ın deccal olduğu kanaatine vardığında, Peygamber Efendimiz^{sav} bunu reddetmedi. Hâlbuki o, bizzat kendisi deccalın alametini açıklarken, deccalın alnında “kâfir” kelimesinin yazılı olacağını, tek gözlü olup, Medine’ye giremeyeceğini söylemişti. Bu üç alametin hiçbirisi İbni Sayyad’da bulunmuyordu. O kör değildi, diğer müminler bir yana, Peygamber Efendimiz

sav

bile onun alnında “kâfir” kelimesinin yazılı olduğunu görmedi ve ayrıca o, Medine içinde bulunuyordu. Deccal ile ilgili haberler zahiri manada gerçekleşecek idiyse, Peygamber Efendimiz

sav

, neden İbni Sayyad hakkında tereddüt göstermişti? Onun Hz. Ömer’e

ra

şöyle demesi gerekirdi: “Sen deccalın kör olacağını

[86]

, alnında ise kâfir kelimesinin yazılı olup

[87]

, Medine'ye de giremeyeceğini

[88]

benden duymadın mı?” Onun Hz. Ömer'in
ra

sözünü reddetmeyip, tereddüt göstermesi, Peygamber Efendimizin
sav

gözünde, deccal ile ilgili haberlerin, kelimelerin zahiri manası ile değil, başka bir şekilde
gerçekleşebileceğini caiz kılmaktadır. Böylece Peygamber Efendimiz
sav

deccal ile ilgili haberlerin tabire muhtaç olduğunu gösterdikten sonra, kelimenin zahiri
manasında ısrarcı olmak ise hiç kimsenin hakkı değildir. Bizlere düşen ise, onun manalarını
inceleyerek, ne anlatılmak istendiğini anlamaktır.

---

[1] İbni Mace, Kitabü'l Fiten, Bab Şiddetü'z Zaman, 1988, Beyrut

[2] Allame Alauddin Ali el Müttaki bin Hüsamüddin, Kenzü'l Ummal, c.14, s.269, Rivayet:38682

[3] Allame Alauddin Ali el Müttaki bin Hüsamüddin, Kenzü'l Ummal, c.14, s.225, Rivayet:48495,
1975

[4] İbni Mace, Kitabü'l Fiten, Bab Eşratü's Saati

[5] Müslim, Kitabü'l Fiten, Bab Takumu's Saati Verrumu Eksarunnas

[6] Tirmizi; Ebvabü'l Fiten

[7] Hicecü'l Kirama; Fi Asari'l Kiyame, s.344, H.1209

[8] İbni Mace, Kitabü'l Fiten

[9] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten, Bab Macaa Fi Fitneti'd Deccal

[10] Müsned Ahmed bin Hanbel, c.2, s.90

[11] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten, Bab Macaa Fi Eşrati's Saati

[12] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, S.295, H.1209

[13] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten

[14] Hicecu'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, S.297,H.1209

[15] Kenzü'l Ummal, c.14, s.573, rivayet:39639, 1975

[16] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.296, H.1209

[17] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.296, H.1209

[18] Tirmizi, Ebvabū's Salat

[19] Mişkat, Kitabū'l İlm, 3. Fasıl, s.38

[20] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame , s.297, H.1209

[21] Kenzū'l Ummal, c.14, Rivayet: 39326, 1975, Halep

[22] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[23] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[24] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.295, H.1209

[25] Tirmizi, Ebvabū'l Fiten

[26] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.296, H.1209

[27] Sahih Müslim, Kitabū'l İlm

[28] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.296, H.1209

Kenzū'l Ummal, c.14, s.224, rivayet:38465, M.1975, Halep

[29] Sahih Müslim, Kitabū'l İlm,

[30] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[31] Kenzū'l Ummal, c.14, s.574, rivayet:39639, M. 1975, Halep

[32] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.299, H.1209

[33] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.351, H.1209

Muhammed Bakir El Meclis, Beharū'l Envar, c.52, s.304, 1983 Beyrut

[34] Tirmizi, Ebvabū'l Fiten

[35] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.299, H.1209

[36] Tirmizi, Ebvabū'l Fiten

[37] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[38] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten

[39] Buhari, Kitabu'n Nikah

[40] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten

[41] Müsned Ahmed bin Hanbel, c.3, s.439

[42] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[43] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[44] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten, Bab Macaa fi Raf-il Amana

[45] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.295, H.1209

[46] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[47] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.295, H.1209

[48] Kenzü'l Ummal, c.14, s.564, rivayet:39609, M.1975, Halep

[49] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

[50] Mūsned Ahmed Bin Hanbel, c.3, s.439

[51] Sahih Müslim, Kitabū'l Libas

[52] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.297, H.1209

Kenzū'l Ummal, c.14, s.573, rivayet:39639, M.1975, Halep

[53] Kenzū'l Ummal, c.14, s.573, rivayet:39639, M.1975, Halep

[54] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[55] Hicecū'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

Kenzū'l Ummal, c.14, s.573, rivayet:39639, M.1975, Halep

[56] Tirmizi, Ebvabū'l Fiten

[57] Tirmizi, Ebvabū'l Fiten

[58] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.296, H.1209

[59] Sahih Müslim, Kitabü'l Fiten, bab zikru'd deccal

[60] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten

[61] Sahih Müslim, Kitabü'l İman

[62] Kenzü'l Ümmal; c.14, s.613, rivayet:39709, M.1975, Halep

[63] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[64] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.299, H.1209

Kenzü'l Ummal, c.14, s.573, rivayet:39639, M.1975, Halep

[65] Bakara Suresi, ayet 280

[66] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten

[67] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[68] Sahih Müslim, Kitabü'l Fiten

[69] Sahih Müslim, Kitabü'l Fiten, bab zikrüd deccal

[70] Kitab-ı Mukaddes, Hezekiel, bab.38 ve 39'da yer alan ayetlerin mefhumudur.

[71] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[72] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

Kenzü'l Ummal, c.14, s.574, rivayet:39639, M.1975, Halep

[73] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.299, H.1209

[74] Hicecü'l Kirame, Fi Asari'l Kiyame, s.298, H.1209

[75] Sünen Dar Kutnî, bab sıfatu salati'l husuf vel kusef, c.2, s.65, M.1966, Mısır

[76] Matta, b. 24, ayet.29

[77] Kiyamet suresi, ayet 7-10

[78] Akrabu'l Mevarid, (Kamer kelimesi altında), c.2, s.1037, H.1403

[79] Yusuf suresi, ayet 5

[80] Saffat suresi, ayet 103.

Bu iki ayette Yusuf^{as} ve İbrahim’in^{as} rüyalarından bahsedilmektedir. Her ikisi de, ileride gerçekleşecek olan gaybi haberleri sembolik şekilde anlatmaktadır. Benzer şekilde deccal ile ilgili olan gaybi haber de sembolik olup, tabire muhtaçtır. (Çevirmen)

[81] Kehf suresi, ayet 5

[82] Tacü’l Urus, (decl kelimesi altında), c.7, s.318

[83] Akrabu’l Mevarid, (Decl kelimesi altında) c.1, s.320, H.1403

[84] Lisanü’l Arab, (decl kelimesi altında), c.4, s.294

[85] Mişkat, bab: Kissa İbn-i Sayyad Faslı, s.478,

Tirmizi, Ebvabü’l Fiten

[86] Tirmizi, Ebvabü’l Fiten

[87] Tirmizi, Ebvabü’l Fiten

[88] Tirmizi, Ebvabü'l Fiten